

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 98

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 11 de maig del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1790/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament del Pati de Sa Lluna d'Alaior. (**Retirada**). 4447
 - 2) RGE núm. 1784/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a la insularitat en la política regional europea. 4448
 - 3) RGE núm. 1936/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla director de Sant Antoni. 4448
 - 4) RGE núm. 1931/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a incidents als transports públics a Mallorca. 4449
 - 5) RGE núm. 1934/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ampliació de l'IES Baltasar Porcel d'Andratx. 4450
 - 6) RGE núm. 1940/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions en matèria d'infraestructures esportives a les Illes Balears. 4451
-
-

- 7) RGE núm. 1942/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris per a la supressió de places concertades a col·legis de les Illes Balears. 4452
- 8) RGE núm. 1943/10**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixement de l'existència de l'edifici objecte de contracte per part de CAIB Patrimoni en el polígon de Son Rossinyol. 4453
- 9) RGE núm. 1939/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llista d'espera quirúrgica a Eivissa. 4454
- 10) RGE núm. 1935/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Museu de l'Educació d'Inca. 4455
- 11) RGE núm. 1937/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespi i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'impuls de les noves tecnologies. 4456
- 12) RGE núm. 1941/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvis estructurals en el model turístic de Menorca. 4457
- 13) RGE núm. 1938/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a educació en salut en els centres educatius. 4458
- 14) RGE núm. 1944/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració dels principals indicadors socioeconòmics de les Illes Balears. 4446
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 964/10**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb les prestacions per dependència. 4459
- III. MOCIONS:**
- 1) RGE núm. 1733/10**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures provisionals sobre el finançament local, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 821/10. 4467
- 2) RGE núm. 1825/10**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de joventut, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 768/10. 4473
- IV) Debat del Dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE núm. 15200/09**, de modificació de la Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears. 4482

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, abans de començar l'ordre del dia previst aquesta presidència, conformement amb l'establert per l'article 68.1 del Reglament, proposa a la cambra alterar l'ordre del dia de la sessió en el sentit de situar la Pregunta 1944/10, presentada pel diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, davant de totes les altres. Puc entendre aprovada per assentiment aquesta proposta? Molt bé.

I.14) Pregunta RGE núm. 1944/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració dels principals indicadors socioeconòmics de les Illes Balears.

Començam per la primera pregunta, RGE núm. 1944, relativa a valoració dels principals indicadors socioeconòmics de les Illes Balears. La formula el diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, aquestes darreres setmanes li hem fet preguntes sobre distints indicadors socioeconòmics de les Illes Balears. Li he demanat, si no m'equivoc, per l'atur, quina opinió tenia del gran atur que tenim a les Illes Balears; què opinava de la caiguda del producte interior brut de les Illes Balears durant aquests tres anys del seu govern; què opinava de la destrucció d'empreses, més de 3.000, a les Illes Balears durant aquesta legislatura; què opinava del gran endeutament de les Illes Balears, crec que era una de les darreres preguntes que li vaig fer i, fins i tot, el furs per subsistència també augmenten a les Illes Balears el que dona una mesura del grau de deteriorament del nostre teixit social a les Illes Balears.

Per tant, Sr. President, li deman, quina valoració fa d'aquest conjunt de dades que hem pogut manejar aquestes setmanes passades.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Miri, Sr. Diputat, dins la situació d'una greu crisi econòmica que afecta tot el món i per tant també afecta les Illes Balears si ens fixam en els indicadors més actuals, jo crec que les Illes Balears estan aguantant bastant bé aquesta situació de tanta dificultat, sense perjudici que efectivament estam dins una situació de molta dificultat.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sr. Antich. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL.

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, més enllà d'aquesta consideració que vostè fa deixi'm que li digui que tots aquests indicadors, al nostre parer, dibuixen ja un escenari del que ha estat el seu govern i de per quins motius el seu govern passarà a la història. El Govern de les Illes Balears d'aquesta legislatura serà el govern dels 100.000 aturats, serà el de la caiguda del PIB, serà el del gran endeutament, serà el govern que ha retallat els pressuposts de Sanitat i d'Educació en aquest mateix exercici i ara ja el que ens faltava per veure, Sr. President, serà el govern que no presta les assignacions corresponents als dependents, que no compleix de la forma obligada la Llei de dependència com es veurà després a una interpel·lació que hi haurà d'aquí una estona.

Per tant, Sr. President, aquest govern no és el govern capaç de resoldre els problemes de les Illes Balears, no amb les mesures que s'han pres, amb les decisions que s'han pres amb els, de qualque manera, pegats que s'han posat com a mesures per resoldre la crisi han estat notablement i evidentment insuficients i incapaces, per tant, de resoldre les greus necessitats que tenen els ciutadans de les Illes Balears. El convid per tant, Sr. President, que reconegui davant aquesta cambra que el govern que vostè presideix ha resultat un fracàs estrepitos per als interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. És clar que qualsevol anàlisi que es fa s'ha de fer dins el context de la greu situació que afecta no només les Illes Balears sinó tot el món i jo quan em gir i veig aquells llocs on apliquen les receptes que vostès prediquen veig que van enrere respecte de nosaltres i per tant això em dóna molta esperança que efectivament aquesta govern fa la feina que ha de fer.

Miri, de l'evolució que veim en aquests moments jo li puc dir que els darrers quatre mesos el comportament de les Illes Balears quant al mercat laboral ha estat amb diferència un dels més positius de l'Estat, un dels més positius de l'Estat. En els primers quatre mesos l'atur s'ha reduït cosa que no passava des del 2006. A Balears un 17% d'aturats sobre la població activa front un 20% de la mitjana estatal. És a dir, dins la mitjana estatal hi ha comunitats com la valenciana, hi ha comunitats on apliquen les seves receptes i les coses van bastant més malament que aquí. Efectivament aquí hi ha hagut un govern que dóna respostes a una greu situació, a una situació de molta dificultat, però ho veim en el repunt a nivell comercial i ho veim en tota una sèrie de temes que fan que efectivament les Illes Balears avui podem dir que dins aquesta greu crisi és una de les comunitats que dóna més respostes, molt millor que la mitjana de l'Estat i molt millor que les comunitats on vostès -repetesc- apliquen les seves receptes.

Miri, Sr. Fiol, aquests no són moments per pintar catàstrofes, que és el que vostès fan cada dia quan surten aquí a fer preguntes. Aquests no són bons moments per als pessimistes, els pessimistes fan nosa, el que necessitam és molta de gent que pensi en positiu, Sr. Fiol, i vostès són molt pessimistes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

... i nosaltres necessitam gent que pensi en positiu, Sr. Fiol.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, gràcies, Sr. Antich.

I.1) Pregunta RGE núm. 1790/10, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament del Pati de Sa Lluna d'Alaior.

La següent pregunta RGE núm. 1790, relativa a finançament del Pati de sa Lluna d'Alaior, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes, del Grup Parlamentari Popular, que fou ajornada la sessió anterior, no es debatrà atesa la sol·licitud de retirada presentada per l'autora.

I.2) Pregunta RGE núm. 1784/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a la insularitat en la política regional europea.

Passam doncs a la tercera pregunta que és ajornada de la sessió anterior, és la 1784 i és relativa a la insularitat en la política regional europea. La formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, el tractament de la insularitat crec que convendrem que és clarament insatisfactori en el si de la Unió Europea per als nostres interessos, no hem aconseguit encara que les institucions comunitàries assumeixin tots aquests costos de la insularitat i per tant tenim un llast a la nostra competitivitat. Des del nostre grup donam suport a totes les iniciatives que s'han duit a terme per reivindicar aquesta tasca i en concret darrerament a l'aliança per mancomunar esforços amb totes les illes de la Unió per fer un front comú perquè es reconeguin aquests costos de la insularitat. Però també és important que aquesta reivindicació arribi al Consell de Ministres de la Unió, no que sigui el propi ministre i en aquest cas de l'Estat espanyol qui defensi la millora del tractament de la insularitat. Per això vàrem trobar interessant aprofitar la cimera celebrada a Palma dia 26 d'abril per veure si podríem aconseguir una implicació major del Govern espanyol a les nostres demandes, una implicació, tot sigui dit, que no hem trobat ni a nivell estatal, malgrat les previsions constitucionals i una Llei de règim especial de les Illes Balears que s'incompleix sistemàticament.

En tot cas, tornant a la Unió Europea el que li demanam és quina opinió li mereix a la conselleria les conclusions que sobre la problemàtica de la insularitat s'han produït a la cimera de la Unió Europea celebrada a Palma el passat dia 16 d'abril.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Bon dia. Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Bon dia a tots els presents a la sala. Sr. Alorda, com no podria ser d'una altra manera des de la conselleria valoram molt positivament aquesta cimera celebrada a Palma el passat 26 d'abril i ho deim perquè va ser positiva en tres aspectes: en primer lloc, perquè va reunir representants d'un gran nombre d'illes mediterrànies entre d'altres Sicília, Sardenya, Malta, Xipre, etc., i per primera vegada aconseguirem acordar un document sobre propostes de millora del tractament de les regions insulars dins el marc de la política regional europea amb un seguit de mesures en aquest cas concretes, per exemple, l'assignació del fons FEDER no només s'ha d'assignar en funció del criteri per càpita sinó que també cal tenir en compte tots els desavantatges geogràfics específics, i el cas de Balears és molt específic; també el reconeixement de les

illes europees com una zona transfronterera de la Unió Europea, aquest reconeixement implicaria un major finançament europeu en infraestructures públiques.

En segon lloc perquè la presència de representants de primer nivell tant de la Comissió Europea com de la Presidència de la Unió Europea, que com vostès saben enguany recau a l'Estat espanyol, va permetre fer arribar directament les nostres demandes que entenem que són molt necessàries i que fonamentalment són que els ministeris tant d'Afers Exteriors com d'Economia i Hisenda estiguin igual de temps, i això no ens cansarem de reivindicar-ho, igual de temps -dic- i receptius a les peticions de les Illes Balears com ho estan amb les peticions de Canàries, Ceuta i Melilla, i que les Illes Balears i la resta d'illes europees continuarem reivindicant un tractament just dins el marc europeu que fins ara entenem que no s'ha donat.

També entenem que és positiva perquè arran de la cimera els representants de la Comissió Europea varen animar i varen demanar al president del Govern que presenti, que presentem de manera oficial totes les nostres propostes a la propera reunió. També voldria destacar que el cost d'aquesta reunió que va tenir lloc a Palma va ser molt baix, en concret 30.000 euros, i crec que és molt interessant que totes aquestes reunions o quantes més millor es facin dins la nostra comunitat autònoma per qüestions òbvies.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula el Sr. Alorda?

I.3) Pregunta RGE núm. 1936/10, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla director de Sant Antoni.

Passam doncs a la següent pregunta que és la 1936/10, relativa a pla director de Sant Antoni. La formula el diputat Sr. Joan Boned del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vull assenyalar en primer lloc que aquesta pregunta va dirigida al conseller Sr. Carbonero i que la redacció que figura en els papers que disposam diu efectivament, com ha dit la presidenta, "en quin punt es troba la redacció del pla director de Sant Antoni", aquí s'han escapat dues paraules perquè evidentment la pregunta era "el pla director del port de Sant Antoni de Portmany", simplement com a aclariment.

Entrant al contingut de la pregunta m'agradaria recordar que ja a la passada legislatura des del nostre grup parlamentari ens vàrem interessar pel moment en què es trobava la tramitació d'aquest pla director d'aquest port de Sant Antoni. Hi havia una situació abans de la tramitació de la Llei de ports de les Illes Balears, n'hi va haver una diferent al llarg de la redacció i tramitació d'aquesta llei i una també diferent una vegada acabada i aprovada aquesta llei. Per tant, com que no tenim molt clar què és el que es va trobar a la conselleria el Sr. Conseller ens agradaria que ens explicàs en quin punt es troba. I lligat a això també i com han sorgit i hem conegut algunes discrepàncies quant a temes lligats directament amb espais portuaris entre la conselleria, és a dir el Govern, i l'ajuntament, també si ens podria explicar com estan en aquests moments aquestes petites discrepàncies que existien entre les dues administracions. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, Sr. Boned, el contracte del pla d'ordenació del port de Sant Antoni va ser adjudicat a l'empresa GPB en data 25 de febrer d'enguany i té un termini d'execució de sis mesos prorrogables a sis mesos més, els treballs s'han començat i s'han mantengut un seguit de reunions amb l'Ajuntament de Sant Antoni i d'usuaris del port.

Vaig anar fa unes setmanes a Sant Antoni a veure el port i la conclusió que vaig treure és que és un exemple paradigmàtic del que s'anomena un port ciutat, és a dir, que des del meu punt de vista seria impossible ordenar la vila de Sant Antoni sense tenir en compte el port i també seria impossible ordenar el port sense tenir en compte els usos urbans que estan establerts en la seva perifèria.

En definitiva, crec que és absurd que una línia, la línia de delimitació de domini port públic portuari, divideixi un conjunt urbà en dues parts dependents de competències diferents. Per tant, crec que és imprescindible arribar a consensos, arribar a acords entre les administracions presents per tal de coordinar l'ordenació i la gestió dels espais que tothom, tots els que passen per allà, tots els que coneixem aquests espais entenem com a espais comuns. En concret, crec que és necessari d'una vegada per totes cedir la titularitat del Passeig de les Fonts a l'ajuntament, també crec que s'ha d'alliberar l'espai que ocupa l'oficina de ports i la confraria de pescadors per tal d'esponjar la façana i que la façana del port de Sant Antoni respiri en lloc de resultar atapeïda com passa en aquests moments. I pens que respecte de l'estació marítima que té unes instal·lacions magnífiques se n'ha d'optimitzar l'ús perquè pugui ser utilitzada durant tot l'any i no com passa fins ara que s'utilitza exclusivament en temporada turística.

Miri, el port de Sant Antoni és un port que té un potencial enorme i que té uns passeigs molt macos, un d'ells que recorda l'antiga riba i que passejant per allà amb el batle vaig veure una posta de sol que em varen dir que era de les més maques que podia veure i em va fer recordar, sí, sí, em va fer recordar un llibre de poemes de Rafael Alberti que es diu *Marinero en*

tierra i amb aquest vers voldria acabar: "*si mi voz muriera en tierra, llevadla al nivel del mar y dejadla en la ribera*".

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Boned?

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Breument, Sr. Conseller, gràcies per la seva explicació més que res perquè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, una mica de silenci.

EL SR. BONED I ROIG:

... crec que tots els diputats d'aquesta cambra han coincidint en el seu moment en la necessitat d'aquest pla director d'aquest port perquè efectivament és un port amb un gran potencial comercial i turístic i el fet d'haver de combinar aquestes dues activitats, totes dues molt fortes, aquesta comercial i aquesta turística, sense una ordenació prèvia ha provocat alguna situació d'incertesa i de perill en la gestió d'aquest espai portuari.

Per un altre costat, vull agrair també aquesta explicació sobre aquest inici de cordials relacions entre les dues administracions que han de desembocar sense cap dubte en un resultat positiu tant per al Govern com per a l'Ajuntament de Sant Antoni i que això crec que entre d'altres coses també demostra, i concretament a l'Ajuntament de Sant Antoni, que quan s'ha acusat a aquest grup i a aquest govern de buscar sistemàticament la usurpació de competències municipals, això demostra que no sempre és així i que està sempre en la via de l'acord, del consens i del diàleg, però per això fa falta que les dues parts s'hi avenguin, si és així es demostra que és fàcil arribar a un acord. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sr. Diputat.

I.4) Pregunta RGE núm. 1931/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a incidents als transports públics a Mallorca.

Passam a la següent pregunta RGE 1931, relativa a incidents als transports públics a Mallorca. La formula el diputat Sr. Miquel Àngel Llauger del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Mobilitat i Medi Ambient, el passat 3 de maig hi va haver unes pluges torrencials que varen afectar d'una manera molt important Palma i moltes altres localitats de Mallorca, això, com és natural, va suscitar una inquietud de com respondria el nostre sistema de transport terrestre tant el metro com els autobusos com els trens, una inquietud en part derivada de la pròpia magnitud de les pluges i en part derivada dels precedents que tots recordam de quan fa un parell d'anys hi va haver unes pluges molt més modestes que aquestes del passat 3 de maig, que varen tenir unes repercussions molt greus en un sistema de metro acabat de fer que es va inundar i que ens va convertir en la riota de tot l'Estat amb tots aquells acudits que tothom recorda del metro navegable i tots aquells altres.

Per tant, davant aquests fets el que nosaltres voldríem saber és en aquesta ocasió del passat 3 de maig de quina manera va respondre, de quina manera es varen veure afectades les infraestructures i els serveis del nostre transport públic terrestre.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Llauger, efectivament dia 3 de maig es varen produir unes pluges molt fortes sobre Palma i tota Mallorca, unes pluges tan intenses que diuen que són les superiors de fa més de trenta anys i valors de més de cent litres per metre quadrat a Palma i valors encara molt més alts a tota Mallorca. Aquestes pluges varen provocar nombrosos talls de carreteres, fins a nou carreteres tallades, i altres incidències que varen provocar gran embussos i grans col·lapses circularis. D'acord amb la seva pregunta li he de dir que la xarxa d'autobusos interurbans va funcionar molt adequadament, però evidentment sempre supeditada als talls de carreteres. En canvi els serveis de tren i de metro varen funcionar amb tota normalitat sense cap tipus d'interrupció i únicament amb algun retard en el servei de tren. Això sí, a l'estació de Jacint Verdager, l'estació de tren i de metro de Jacint Verdager, es varen produir filtracions d'aigua que varen obligar a tallar - diguem- aquesta estació durant una hora i quinze minuts.

Per tant, li vull fer una valoració molt positiva del servei de tren i de metro perquè en un dels pitjors episodis de pluges que ha tengut Mallorca es va fer el servei de manera ininterrompuda, i també vull advertir, com he fet ja altres vegades, que tot i l'èxit comprovat de les reparacions de metro que es varen produir, i dic èxit comprovat per tots aquests anys plujosos que hi ha hagut, sí també he advertit moltes vegades que el metro continua tenint i tindrà sempre punts dèbils, un d'ells és el de Jacint Verdager, i per tant quan hi hagi pluges molt intenses o la inundació superficial evidentment podran entrar filtracions que en aquest cas haurem de mirar que afectin el menys possible el servei.

De totes formes li faré una reflexió, i vostè ho ha apuntat una mica. El setembre del 2007 varen ploure entre 15 i 30 litres per metre quadrat i es varen provocar autèntiques inundacions que varen arribar fins a 2 metres d'alçada a molts de llocs del servei de metro, no vull pensar què hagués passat -no vull pensar què hagués passat- si això... s'hagués produït aquestes enormes pluges d'ara mateix.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sr. Vicens. Senyors diputats..., si hi ha una mica de silenci podrem continuar.

Sr. Llauger, vol fer ús de la paraula?

I.5) Pregunta RGE núm. 1934/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ampliació de l'IES Baltasar Porcel d'Andratx.

Passam idò a la següent pregunta, 1934/10, relativa a ampliació de IES Baltasar Porcel d'Andratx, la formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda del Grup Parlamentari Mixt. Sra. Diputada té la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, l'IES Baltasar Porcel d'Andratx és com molts d'instituts d'altres pobles un institut que ha quedat petit per als estudiants del municipi, però en aquest cas és dona la coincidència que a part de tots els andritxols i les andritxoles també hi estudien els joves de Peguera, pel que l'ampliació d'aquest institut és del tot necessària. Ha estat una demanda de tots els partits d'Andratx, també d'Unió Mallorquina, i he de dir que l'exconsellera d'Educació, Bàrbara Galmés, va recollir el testimoni i es va comprometre a dur a terme en aquesta legislatura l'ampliació d'aquest centre.

Per tant, des d'Unió Mallorquina ens agradaria saber, quan es durà a terme l'ampliació de l'Institut d'Ensenyança Secundària Baltasar Porcel d'Andratx?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Sr. Presidenta. Sra. Diputada, com sap la col·laboració entre la conselleria i l'ajuntament en matèria d'infraestructures és molt positiva en altres aspectes com són educació infantil i primària perquè es fan unes obres que vostès mateixos han pogut comprovar. Quant a la pregunta que em feia li he de dir que està prevista dins la planificació del 2010 la... bé, la construcció d'un edifici devora l'edifici actual per un valor d'uns 925.000 euros on es puguin ubicar els espais que estan a l'altre edifici, dels seminaris, i després ampliar amb un porxo de

100 metres, porxo per al passadís de 100 metres quadrats, més una ampliació de cicles formatius de grau superior amb un espai de 80 metres específics per a tallers.

A més s'ha de tenir en compte que, per primera vegada i en aquest cas, hem tengut en compte les comissions que es varen crear a partir del mes de febrer a les quals la conselleria donava peu que l'entorn educatiu, el centre i els directors, poguessin opinar en aspectes evidentment no d'edificació, però sí d'utilitat d'espais i aquesta és la situació. En aquests moments estam en moments de redacció de projecte d'execució i volem fer l'ampliació evidentment en aquesta legislatura.

Gràcies, Sra. Presidenta i Sra. Diputada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs. Sra. Diputada... no vol fer ús de la paraula.

I.6) Pregunta RGE núm. 1940/10, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions en matèria d'infraestructures esportives a les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta 1940/10, relativa a inversions en matèria d'infraestructures esportives a les Illes Balears, la formula la diputada Sra. Catalina Palau del Grup Parlamentari Popular. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, vostè és responsable de l'àrea d'Esports des de fa dos mesos i el més destacable de la seva gestió és que no en tenim ni notícies, per tant, potser és que tampoc no hi ha gestió.

Vostè es va preocupar de designar un delegat per a Esports, prou feines li va costar, a la fi el va trobar, el va presentar a la premsa i aquí s'ha acabat la història. A aquest senyor que nom Diego González, el veim molts de cap de setmana a les fotografies entregant trofeus als esdeveniments esportius, però no sabem realment què fa els dies laborables.

Davant aquesta sequera informativa absoluta, podria preguntar-li per moltes qüestions, per molts d'interrogants respecte a la matèria esportiva que preocupen al sector, però avui li preguntarem concretament per les inversions que pensen fer en matèria esportiva en aquesta legislatura. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, com sap molt bé, perquè ha fet el seguiment de les inversions des de fa molt de temps, aquest és un programa pressupostari que va presentar l'anterior conseller d'UM, el Sr. Mateu Cañellas, i per tant sap també molt bé quines són les inversions perquè estan reflectides al pressupost. Tenim una doble línia d'inversions, les inversions a pressupost ordinari en capítols 6 i 7, que són aproximadament 4.700.000 euros en projectes que coneix, he llegit les intervencions que ha tingut vostè a pressuposts, i per altra banda el Pla extraordinari d'inversions de 24 milions 2010-2012 que també han objecte d'explicacions per part de l'antecessor de la meua responsabilitat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Moragues, veig que fins i tot em remet al passat per explicar-se. La impressió que el seu govern tramet quant a inversió esportiva és de desídia, inoperància i descoordinació total. Com volen inspirar confiança al sector esportiu balear? Venen públicament una planificació d'instal·lacions esportives per ser executades la pròxima legislatura o mai, perquè miri, per exemple, dels 4 milions que anuncien per a l'illa d'Eivissa resulta que 3 no arribaran fins a partir del 2011. Això, què és, Sr. Moragues?

Després també, per exemple, ara diuen que volen traslladar el complex esportiu de Prínceps d'Espanya a la Platja de Palma, quan resulta que hi fan obres, per cert sense llicència, a més quan encara resulta que els mals que va fer el temporal d'octubre del 2007 a moltes instal·lacions de Palma encara no s'han solucionat i això ocasiona moltes molèsties als usuaris.

Allò seu, Sr. Moragues, és fer castells en l'aire i no comprometre's seriosament en res. Venen el màxim fent el mínim. D'això sí que en saben. El sector esportiu també pateix greument les conseqüències de la crisi, té dificultats i vostès no les resolen. Pensam a més...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Ja acab, Sra. Presidenta, que des de vostè...

LA SRA. PRESIDENTA:

No, se li ha acabat el temps, Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

...n'és el responsable ni tan sols ho intenta. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Bé, em diu que em remet al passat per explicar el que faig, però després s'espanta perquè un pla és un pla de futur, s'hauria d'aclarir. Presentam un pla d'inversió 2010-2012, això no és passat, això és futur i evidentment no només abasta aquesta legislatura, sinó que abasta aquesta i la pròxima.

Bé, idò això com he dit eren 18 milions, són 24 milions en conjunt. De 18 milions en pactam la distribució amb els consells insulars, tal vegada això no li agrada, vostès segurament ho farien d'una altra manera, però la nostra manera de fer feina és aquesta, això ho estam tancant en cadascun dels consells insulars: 8 milions per a Mallorca, 4 milions per a Eivissa, 4 milions per a Menorca i 2 milions per a Formentera, més 6 milions d'execució pròpia de la conselleria fonamentalment en projectes que ja es fan a Eivissa, a Formentera i a Menorca, són 2 milions que hi dedicam, i els 4 restants fins als 24 que els haurem de dedicar al Centre d'Alt Rendiment de Ciclisme del Palma Arena, aquest és un dels grans problemes que té Esports a aquesta comunitat autònoma.

Per altra part, com dic, les inversions ordinàries capítol 6 i capítol 7 estan claríssimes, 780.000 euros al Prínceps d'Espanya i a Cala Nova, pagament de les anualitats del Palma Arena, 3.290.000, el (...) de Manacor i el Pavelló Esportiu de Ciutadella i el pagament dels convenis històrics amb els ajuntaments de Felanitx, de Bunyola i de Valldemossa que són 377.000 euros.

Sap, Sra. Diputada, quin és el problema més gros que té en aquests moments?, com ja li he dit és el Palma Arena, però no per les qüestions judicials, a les quals no en faré referència. Tenim un edifici que s'ha construït perquè sigui una pista de velòdrom homologada per la UCI, pista que s'ha pagat ja dues vegades i que encara no està homologada i que haurem de tornar a pagar. Això és el problema més gros que tenim, hi haurem d'invertir, segur, més de 4 milions d'euros més encara per totes les deficiències perquè no tenim final d'obra i, com dic, tampoc no tenim el velòdrom homologat.

Per tant, aquí, hi hem gastat més de 100 milions d'euros en un edifici que en aquests... l'emblema de les inversions esportives...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

...estava groc encara.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, però tenim un problema, vostè ho sap, amb aquests aparells i en algun moment hem de comptar el temps a mà.

(*Alguns aplaudiments*)

I.7) Pregunta RGE núm. 1942/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris per a la supressió de places concertades a col·legis de les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta relativa a criteris per a la supressió de places concertades als col·legis de les Illes Balears. La formula el Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Sr. Munar, té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats, Sr. Conseller, quins criteris segueix la seva conselleria d'Educació i Cultura per a supressió de places concertades a diversos col·legis de les Illes Balears? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Munar. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Sr. Presidenta. Sr. Diputat, els criteris que seguim a la conselleria són sense cap dubte criteris de necessitats i canvis d'etapa, és a dir no hi ha altres criteris. Els criteris són que hi hagi els alumnes adequats per poder mantenir les unitats concertades, no n'hi ha d'altres. Prova d'això és que enguany concretament a concertada s'han disminuït tres unitats a Educació Infantil, s'han augmentat set unitats a Educació Primària, s'han reduït dues unitats a ESO, a FP han quedat igual i a Batxillerat s'ha reduït una unitat, incrementant tres unitats a Educació Especial i una de Programes de Qualificació Professional Inicial.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Munar, té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. Presidenta. Sr. Conseller, miri, dins aquest govern hem tengut dos models de conselleria, un diríem de *prensa roja* o *prensa rosa* que desafortunadament o afortunadament vareu tenir el bon gust, al vostre govern, d'eliminar-la i va debutar un conseller de l'escola vaticana, que és una escola de diplomatura, vostè té un estil absolutament distint, que agraeisc, és un cardenal del Renaixement amb molt

bon to, amb molt bones paraules, però la realitat objectiva és que he d'avaluar els ítems de qualitat, els ítems de gestió i aquí, amb tot el meu respecte, no només no milloram sinó que anam per enrere.

La percepció que té de la concertada, ja l'hem discutida en alguna ocasió, vostè amb el seu estil més calladet, més trempat, més tranquil, més elegant, però va fent la seva, va fent la seva. L'escola concertada a dia d'avui té retallada de places concertades, si vostè retalla places concertades vol dir que els pressuposts que aquells centres concertats, que són de servei públic perquè des del moment en què hi va un ciutadà d'aquesta comunitat amb cost zero és igual si és concertat o no, és públic, vos fan una feina que vosaltres no valorau i que nosaltres valoram magníficament perquè... el convid que faci una anàlisi de les ràtios, de què vos costa un alumne d'un institut i el que vos costa un alumne de la concertada i veureu a nivell de gestió amb quin vos hauríeu de quedar i no vos hi quedau, però els retallau places concertades. No entrau a donar-los les ajudes necessàries, deis que quedaran exclosos per les noves tecnologies. És a dir, hauran de fer un *ad hoc* d'esforç per fer una feina amb una qualitat de la qual vosaltres gaudiu i que no pagau i a més no assumiu convenis signats per vosaltres per equipar el professorat de la concertada.

És a dir, vostès, poc a poc, poc a poc la van fent, la van fent, disminueixen el pressupost de la Universitat, disminueixen, fan unes al·legories increïbles de la formació professional, ja li he presentat una interpel·lació perquè és absolutament delirant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Ens veurem més endavant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Sr. Presidenta. Sr. Diputat, miri, al final han estat no sé quantes preguntes les que m'ha fet,estic disposat a contestar-les-hi, però em centraré en aquesta. Aquí hi ha una qüestió i la qüestió és que em parla de concertada, jo, com a conseller, tenc en compte les dues. Sap quantes se n'han reduït dins pública, d'unitats? Supòs que no els deu interessar perquè segons quins mitjans només treuen segons quines coses, però se n'han reduït dins pública també, per la mateixa raó, perquè no hi havia alumnes suficients i perquè havien d'estalviar la despesa. Dins pública, a ESO, n'hem reduït tretze i a Batxillerat n'hem reduït deu. Això s'ha fet dins pública.

Vostès, al seu partit, tal vegada no vostè, però al seu partit li interessa només una part de l'educació i, això, hi ha molta gent que ho sap. Jo intent des que vaig arribar que no hi ha hagi cap enfrontament entre una part i l'altra. Vostè a això, li diu no sé, escola vaticana i no sé què, idò benvinguda sigui l'escola vaticana. El que no vull és tenir enfrontament en un lloc tan sensible com és l'educació.

Amb això, res més. Estaré a disposició del Partit Popular quan em faci preguntes, evidentment, però també li explicaré les meves dobles postures, la de pública i la de concertada.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 1943/10, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixement de l'existència de l'edifici objecte de contracte per part de CAIB Patrimoni en el polígon de Son Rossinyol.

Passam a la següent pregunta, la 1943/10, relativa a coneixement de l'existència de l'edifici objecte de contracte per part de CAIB Patrimoni al Polígon de Son Rossinyol. La formula el diputat Sr. José Maria Rodríguez del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, en mi primera pregunta sobre el edificio Son Rossinyol le inquirí si en pequeño anuncio publicado el 18 del 2009 era parte del expediente o al no existir éste se había puesto en marcha para cubrir el expediente.

El pasado 6 de abril solicité a través de conducto parlamentario, pregunta escrita solicitando documentación, el expediente completo de la gestión o alquiler del edificio puesto a disposición de la CAIB, ha pasado el plazo, usted verá que estamos a día 11 de mayo, y no he recibido el expediente.

De otro lado, la semana pasada en su respuesta confirmo en esta cámara que había recibido ofertas de diversos propietarios que se interesaban por vender o alquilar oficinas a la comunidad.

Quería, Sr. Conseller, pedirle tres cosas, para que me conteste ahora en su turno de respuesta. La primera, ¿me autoriza, ya que ha excedido el plazo que dice la Cámara que hay que dar, a revisar el expediente completo de alquiler o de alquiler con opción de compra del edificio de Son Rossinyol en las oficinas de CAIB Patrimoni? La primera.

La segunda: ¿entre las ofertas de compra o alquiler de oficinas que usted disponía antes de iniciar el expediente de Son Rossinyol se hallaba el inmueble que al final se arrendó?

La tercera: ¿había algún edificio además del afortunado con la mayor renta en época de crisis con volumetría similar a la finalmente exigida?

Gracias y aguardo su respuesta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta. Sr. Diputat, a la pregunta concreta que em formula per escrit, li he de respondre clar i llampant que sí, el Govern coneixia l'existència d'aquest edifici com coneixia també -i li ho vaig contestar la setmana passada- altres possibles edificis perquè els empresaris amb dificultats..., és una pràctica habitual, vénen a les administracions a oferir actius immobiliaris que són de difícil venda. Per tant, coneixíem perfectament l'existència d'aquests edificis.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Le he preguntado otra, si usted me autorizaba a ver el expediente en las oficinas, que no me ha contestado todavía, sabiendo que ha incumplido el plazo que le da esta cámara para contestar al diputado. Yo estoy en inferioridad de condiciones respecto a usted. Usted conoce el expediente y yo no y tengo el derecho a controlar el Gobierno y saber el expediente.

Segunda cuestión. Me ha confirmado ahora mismo que tenía información privilegiada de este edificio. También ha dicho otra cuestión, le he dicho si había otras ofertas con igual volumetría, usted exigía 14.000 metros cuadrados de oficina, 2.000 de almacén, 100 aparcamientos, ¿había más expediente o era un expediente hecho *ad hoc* para este edificio? (...) olvidar, Sr. Conseller, que usted aquí hipoteca la comunidad autónoma por casi 100 millones de euros, sí, sí, 85..., 83 millones de euros de alquiler y 10 millones de compra si queremos hacer opción de compra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

...93 millones de euros.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Insistesc en el que ja he respost en altres moments i ho torn a dir en aquests moments. És a dir, l'existència d'edificis similars al que ha guanyat l'opció era coneguda per la conselleria. Edificis de més de 15.000 metres quadrats a Palma no són freqüents, no n'hi ha molts. Per tant, si el requeriment de la conselleria a partir del que ens arribava de les peticions de les conselleries afectades eren de l'entorn dels 14.000 metres, era evident que necessitàvem un edifici d'aquestes característiques.

Hi va haver altres persones, altres empreses que es varen oferir, de fet, després de posar l'anunci públic es varen presentar quatre ofertes i, d'entre les quatre, Sr. Rodríguez, es va escollir la millor en dues coses: en l'espai que s'oferia, l'edifici que ha guanyat té 24.000 metres i només en treballam 14.000, per tant d'*ad hoc* res, l'edifici tenia una altra dimensió, i en segon terme, l'oferta econòmica, Sr. Rodríguez, l'oferta econòmica crucial, la millor de totes.

Després, és clar, el que diu, allò de la hipoteca, escolti, Sr. Rodríguez, això o es pot comprar amb encaix i la comunitat no ho tenia o es pot comprar amb un préstec i era difícil en temes de requeriments financers... requeriment de deute a la comunitat autònoma o es fa amb un lloguer amb opció de compra, de manera que aquest és l'objectiu que es va fer.

Finalment, jo li deman disculpes pel retard en la tramesa de la informació que em consta que la conselleria ha lliurat al Parlament, crec que ahir mateix. Ho dic perquè no és una excusa de mal pagador...

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

...no hi ha cap problema perquè vostè consulti la documentació. Li repetesc, de les dues consideracions bàsiques que són espai i preu, es va optar per l'opció millor per a la comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 1939/10, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llista d'espera quirúrgica a Eivissa.

Passam a la següent pregunta, és relativa a llista d'espera quirúrgica a Eivissa. La formula la diputada Sra. Carme Castro del Grup Parlamentari Popular. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, ara fa uns 10 dies la conselleria va fer públiques les xifres de llista d'espera del primer trimestre del 2010, que són clarament pitjors que les del mateix període de l'any anterior, en concret a l'illa d'Eivissa és allà on els pacients han d'esperar més per ser operats. Quina valoració en fa, Sr. Conseller, d'aquestes dades?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. El primer de tot dir-li que aquest conseller té la mateixa opinió, independentment sobre quin territori estiguem parlant. Per tant, la preocupació està al voltant de qualsevol ciutadà de les Illes Balears. Evidentment aquestes dades de llista d'espera d'Eivissa no són bones, vostè sap que són xifres d'avui, que no seran les mateixes que les de demà, nosaltres tenim un camp de millora i, per tant, estam treballant per aprofitar millor els nostres recursos tècnics i humans i especialment a prioritzar patologies urgents i que les patologies que ho necessitin no es retardin.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Castro, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, sí, tots els pacients són igual i vostè té l'obligació que siguin atesos per igual. Però li vull recordar que Eivissa i Menorca tenen doble insularitat i vostè ho ha de tenir en compte i la seva gestió té una manca de sensibilitat molt important cap a aquesta doble insularitat, dels pacients d'Eivissa i de Menorca. I en concret en les xifres de les llistes d'espera, a vostè li agrada molt comparar-les amb les de l'últim trimestre de l'any 2009 i diu que baixen quatre dies, amb la qual cosa pinta una situació quasi idíl·lica i de millora continuada. Però les ha de comparar, Sr. Conseller, amb les xifres del mateix període de l'any anterior. I a Eivissa la llista d'espera quirúrgica el març del 2009 hi havia 916 pacients que esperaven quasi 55 dies de demora mitjana; i el març del 2010 hi ha 1.322 pacients que esperen quasi 66 dies de demora mitjana. I quina és la realitat? Que a Eivissa hi ha 406 pacients més que el primer trimestre de l'any passat i que han d'esperar 11,10 dies més que l'any passat.

Sr. Conseller, per resoldre els problemes el primer que ha de fer és reconèixer-los, perquè ja li vàrem advertir des del Grup Popular que la retallada pressupostària que han fet enguany a la Conselleria de Salut tendria com a conseqüència una baixada en la qualitat assistencial. I aquestes xifres de les llistes d'espera són conseqüència d'una retallada en la despesa sanitària de la nostra comunitat autònoma de quasi 100 milions d'euros; i són conseqüència, com li deia, de la doble insularitat i de les diferències assistencials amb Mallorca que cada vegada són més

grans, perquè vostè ha posat la primera pedra de l'hospital, però els serveis de neurocirurgia, els oncòlegs, ... on són mentre no funciona el nou hospital? Són a Mallorca. Sí, Sr. Conseller! I això no és catastrofisme, això és realitat i com ha dit el president, els pessimistes fan nosa en aquesta comunitat, però un govern que no sap gestionar també en fa, de nosa.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo ja li he dit que aquestes dades no ens satisfan i jo avui no faré comparacions, però se'n poden fer. Evidentment s'han de millorar, jo ho he transmès al servei, i els professionals s'esforcen. El que sí em preocupa és aquesta mena de competició que s'ha establert dins el Partit Popular referent a la situació de la sanitat envers una illa o una altra. No fa ni 15 dies que aquí la seva companya de Menorca, criticava la gestió a Menorca amb les llistes d'espera, amb unes xifres de 51 dies; també era dolent, era una catàstrofe una xifra de 51 dies. Per tant, a mi el que em preocupa és el que hi ha al darrera de tot això, hi ha desprestigi de la sanitat pública, confondre, etc.

Nosaltres des del 2007 tenim més professionals a Eivissa i tenim moltíssima més activitat. Hi ha coses de les quals pareix que vostè no s'assabenta: la població ha augmentat, l'esperança de vida ha augmentat, les malalties cròniques han augmentat, i nosaltres funcionam millor. Vostè no s'ho creu, però ha augmentat un 10%, ... escolti per favor! Un 10% l'activitat en consultes externes. L'activitat quirúrgica, sap quin percentatge ha augmentat els dos darrers anys a Eivissa?, un 24%. I això què vol dir?, que avui en dia perquè feim més activitat, s'estan fent més intervencions quirúrgiques, i a pesar d'augmentar l'activitat quirúrgica en un 24%, efectivament tenim problemes i els hem de millorar. Ara, darrera aquest missatge negatiu no aconseguiran res.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 1935/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Museu de l'Educació d'Inca.

La següent pregunta és relativa a Museu d'Educació a Inca. La formula la diputada Sra. Maria Cristina Rita del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Aquesta pregunta va adreçada al conseller d'Educació i Cultura. Hem vist per la premsa que el conseller volia donar un nou impuls al denominat Museu de l'Educació de les Illes Balears. Precisament fa unes setmanes vàrem debatre a la Comissió d'Educació i Cultura l'important llegat patrimonial que tenen alguns centres escolars, en aquest era concretament l'Institut Ramis i Ramis de Maó, que són elements patrimonials que de vegades provenen del segle XIX, a partir de la promulgació de la Llei Moyano. També sabem que les tendències actuals, tant en patrimoni històric com en museologia és que els béns patrimonials es mostrin el més contextualitzats possible. Per altra banda també som conscients que hi ha de vegades reparacions de centres educatius que poden posar en perill aquest patrimoni i és necessari fer alguna cosa, o alguna entitat que es faci càrrec o cura d'aquests béns.

És per aquest motiu que el nostre grup voldria saber quines són, si ja ho saben o ho tenen present, les col·leccions que nodriran aquest Museu de l'Educació establert a Inca. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, l'Arxiu i Museu de l'Educació a Inca es va crear l'any 2001 mitjançant un decret, sobretot després d'haver vist en l'època que encara no hi havia transferències, el 95-96 es va començar a recollir tot un seguit de material en els centres, hi havia el perill que aquest material desaparegués i, per tant, el que es va fer va ser agrupar-ho a Inca, on teníem un espai per poder-ho guardar i que no desaparegués.

Llavors, a partir d'aquell moment s'han fet una sèrie d'actuacions. Aquest arxiu i museu ha seguit fent feina, d'una manera pausada i sense fer massa renou. Però en aquest moment hem de dir que les tres seccions del museu tenen les següents col·leccions importants per tenir en compte en un futur Museu de l'Educació, l'Ajuntament d'Inca va cedir fa poc temps uns espais per poder-lo construir, en aquest moment no tenim el pressupost adequat, però tenim tota la documentació i el projecte d'execució preparat per quan tenguem possibilitats de fer-lo. Miri, tenim en aquest moment a l'arxiu més de 6 quilòmetres lineals de documentació d'educació. Hem de dir que tenim 11.000 expedients personals de docents, expedients històrics, nòmines des de l'any 1900, documentació a partir del segle XIX; tota una secció de construccions i obres, una unitat sobre depuracions i aspectes relacionats amb la Guerra Civil amb els docents i després col·leccions específiques que ens han passat particulars. Això quant a l'arxiu.

Quant al museu, tenim més de 4.000 peces relacionades amb mobiliari, aparells, material didàctic, material escolar, mapes, làmines, vestuaris, jocs didàctics, pinacoteca (...). Història de l'educació quant a la biblioteca, la biblioteca és l'altra secció important que es dedica a temes de la història de l'educació. Tenim més de 15.000 títols guardats a Inca. I es fan exposicions on els municipis ens ho demanen, per mostrar quin és el material que tenim dins els centres. En aquests moments hi ha una aula exposada perquè la gent la pugui veure que està relacionada amb la República i també amb l'època franquista. S'ha de dir que és un material importantíssim i que es podrà muntar en el seu moment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Diputada? No vol fer ús de la paraula.

I.11) Pregunta RGE núm. 1937/10, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespi i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'impuls de les noves tecnologies.

Per tant, passam a la següent pregunta RGE núm. 1937/10, relativa al Pla d'impuls de les noves tecnologies i la formula la diputada Sra. Aina Crespi del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. CRESPI I PRUNES:

Gràcies, Sra. Presidenta. El passat dia 23 d'abril, el Consell de Govern va aprovar el PINTIB o Pla d'Impuls de les Noves Tecnologies de les Illes Balears 2010-2014, a proposta de la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia. Com ja hem dit moltes vegades en aquest Parlament, aquest govern està fent una gran aposta per al sector de les TIC -Tecnologies de la Informació i Comunicacions- a les Illes Balears com un dels elements de canvi de model productiu i generació de llocs de feina d'alt valor afegit. El pes de les TIC en el PIB de les Balears ha tengut una ràpida evolució en els darrers anys doblant-se, passant del 2,6 al 5,6. Però encara hi ha molta feina per fer. Mitjançant el PINTIB es preveu arribar a la xifra del 10% l'any 2014.

Voldríem saber Sra. Consellera d'Innovació i que ens expliqués amb més detall quins objectius principals té aquest Pla d'Impuls de les Noves Tecnologies.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, tal com ha dit la Sra. Diputada el Pla d'Impuls de les Noves Tecnologies, el PINTIB, va ser aprovat pel Consell de Govern fa aproximadament dues setmanes i aquest pla neix de la col·laboració pública i privada amb l'objectiu precisament d'impulsar un canvi de model productiu que promogui la sostenibilitat del model socioeconòmic, la desestacionalització i l'ocupació d'alt valor afegit a les Illes Balears. Hem de dir que aquest és un pla

transversal, amb un pressupost total de 255 milions d'euros fins al 2014, amb inversions anuals al voltant de 50 milions provinents tant del sector públic, com del sector privat.

A dia d'avui, ho ha dit la Sra. Diputada, el sector TIC té a les Illes Balears un pes relatiu del 5,6% del Producte Interior Brut, i l'objectiu final del pla és que s'arribi en un període de 5 anys al 10%. Per tant, podríem dir que aquest és el primer objectiu del Pla d'Impuls de Noves Tecnologies de les Illes Balears. Aquest impuls per augmentar el percentatge del PIB es fonamentarà bàsicament en incentius fiscals, laborals, financers, etc., per millorar la competitivitat del sector TIC i també per atreure la inversió i les iniciatives emprenedores. Pel que fa al finançament, es basa també tal i com ens demanaven les empreses del sector, en la creació d'una societat de capital risc per finançar projectes TIC. L'objectiu és que se'n puguin beneficiar unes 300 PIME o gran empreses tecnològiques; i per altra banda també, per tal de fomentar la inversió en TIC, el pla finançarà mitjançant convocatòries anuals, l'adopció de noves tecnologies per part d'empreses no tecnològiques. La previsió és que se'n pugui beneficiar el cent per cent de les PIME de les illes amb una tecnificació mitjana. Per altra banda, un altre dels objectius és convertir el sector TIC en una nova alternativa social i econòmica, sostenible, desestacionalitzada, d'alt valor afegit i basat en el coneixement i la innovació com a motors del creixement.

I per últim destacar que un dels objectius és el capital humà i per aquest motiu el pla té per objectiu la formació de capital humà qualificat que permeti cobrir les necessitats professionals del sector, amb una previsió de creació de mil llocs de feina durant aquests quatre anys. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula, Sra. Diputada? No.

I.12) Pregunta RGE núm. 1941/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvis estructurals en el model turístic de Menorca.

Passam idò a la següent pregunta, relativa a canvis estructurals en el model turístic de Menorca. La formula el diputat Sr. Jaume Tadeo del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera de Turisme, recentment en una visita a Menorca per presentar unes pantalles tàctils d'informació, va fer unes declaracions en els mitjans de comunicació referides que enguany la temporada turística, per una banda seria un any de transició i per altra banda va fer esment en dir que així com està la situació del sector turístic, es necessitaven uns canvis estructurals, cosa que el Partit Popular ve afirmant des de fa estona, concretament també a Menorca.

Per açò avui li formulam aquesta pregunta, quins canvis estructurals creu que s'han de fer a l'illa de Menorca en el model turístic de Menorca?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, encantada de coincidir i evidentment ben segur que hi ha molts de punts de coincidència sobre el treball que hem de fer en matèria turística. No només a Menorca, sobretot en el sentit de fer un bot pel que fa referència al nostre model turístic i fonamentalment ens referíem que els canvis estructurals s'han de fonamentar en aquest moment en dues línies de treball; una, la reconversió del que tenim, per tant, donar-li major qualitat; i en segon lloc, el que fa referència a ser capaços d'estructurar un producte, uns productes turístics lligats a la realitat de cadascuna de les illes i tots els seus grans potencials. En aquestes dues línies de feina també estam convençuts que hi ha moltes oportunitats d'acord.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, coincidirem sempre que Menorca necessita canvis estructurals, sense cap dubte, i també que aquests canvis han d'anar encaminats cap a la reconversió i cap a la reestructuració del producte turístic, sense cap dubte. El que no entenem és com han esperat tants d'anys per arribar a aquesta situació, a aquesta anàlisi. Benvingut sigui el canvi de criteri que vostè tenia de quan era consellera de Turisme de Menorca a ara, consellera de Turisme del Govern balear.

El cert és que la situació del sector turístic de Menorca està declarada en estat d'excepció per antecessors seus en aquesta cambra, però veim que per fi s'ha adonat que el model turístic i econòmic que vostè va impulsar a Menorca, quan era presidenta i consellera de Turisme, ens ha duit a la situació d'haver de rectificar avui per estructurar el producte turístic i fer totes aquelles coses necessàries per reactivar l'economia de Menorca.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

A veure si ens entenem. Canvis estructurals evidentment que n'hem de fer, a més perquè la situació no només és de Menorca, a Mallorca, a Eivissa i a Formentera. I en aquest sentit jo crec que tots som conscients, tant la part pública com privada, que són necessaris. Ara bé, jo li vull assenyalar una cosa, a Menorca el que vàrem fer i té tota la vigència i sort que ho vàrem fer, va ser un pla territorial insular, amb un pla d'ordenació turística inclòs, que va deixar molt clara una qüestió que era prou difícil i que Menorca té resolta, que les zones turístiques són d'ús turístic, que es preval tot allò que fa referència al turisme d'allotjament hoteler que crea ocupació; i que vàrem aturar el creixement residencial a les zones turístiques i vàrem donar legalitat a una modalitat que només tenim ben resolta a Menorca pel que fa referència als habitatges turístics de vacances.

És a dir, aquestes quatre coses que Menorca té resoltes, les té resoltes fonamentalment perquè hi va haver un equip de govern que va tenir molt clar quin era el futur i quines eren les necessitats del model turístic. I ho va fer d'acord amb els municipis i dins la més estricta seguretat jurídica. Per tant, el que a Menorca tenim resolt tant de bo ho tinguéssim resolt a tots els indrets, li ho asseguro, i són les bases més clares de prevaler un model turístic, de creixement controlat, a favor -repetesc- de l'ocupació i sobretot donant resposta al capital mediambiental més important que tenim amb tot el que també implica un gran capital per a l'activitat turística.

Vam fer el que havíem de fer i a més a més ho vam fer molt bé, li ho asseguro.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 1938/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a educació en salut en els centres educatius.

Passam ara a la darrera pregunta, RGE núm. 1938/10, relativa a educació en salut en els centres educatius. La formula la diputada Sra. Maria Torres del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, dins el context global de l'educació, tenim la matèria de l'educació en la salut. En principi és una matèria que podria dir que no ha estat suficientment considerada, tenint en compte que no és un tema insignificant el tema de conèixer els hàbits que incideixen positivament en la salut. Aquesta educació no es tracta de què només es doni a les escoles, sinó que també hem d'intervenir pares i mares, professionals de la salut, pedagogs, etc.

Com que ens consta que la conselleria està fent feina dins aquesta inversió de futur, per això avui pregunta al Sr. Conseller de Salut si pot explicar de quina manera s'està impulsant l'educació en salut en els centres educatius.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Efectivament com vostè ha dit els centres educatius són àmbits d'actuació clau perquè els nostre joves agafin hàbits de salut saludable.

Des de la Conselleria de Salut, juntament amb la Conselleria d'Educació, estam treballant; hem reactivat, hem reprès una comissió tècnica de promoció i educació que es va crear l'any 2002, que malauradament des de l'any 2005 al 2007 no va fer feina, i en aquests moments estam impulsant aquesta activitat. Hi ha quatre centres educatius amb quatre centres de salut, amb una participació de quasi 1.900 joves, que estan desenvolupant projectes integrals de promoció i educació per a la salut. Projectes integrals vol dir que estan treballant en coordinació comunitària, família, escola, centre de salut, serveis socials, per contextualitzar dins una realitat concreta de cada centre les seves necessitats, i aquests centres educatius i aquests centres sanitaris treballen conjuntament amb agents comunitaris com poden ser els serveis socials de l'ajuntament, policia, etc. Cada centre educatiu té assignat un centre de salut i són projectes de promoció i educació que aproven els seus òrgans directius per aconseguir una cosa, que és que l'educació és cosa de tots.

Parlam d'àmbits de salut i estam parlant d'àmbits de salut: d'àmbit físic, que vol dir higiene personal, alimentació, activitat física..., com àmbit mental, de fomentar autoestima, autonomia, control emocional, o el que és un àmbit més social o de relacions. Hem editat un llibre que és un manual per a l'educació de la salut en els centres educatius a partir d'aquests projectes intersectorials, i en definitiva amb aquesta activitat el que perseguim és, per una banda, contribuir i fomentar a difondre estils de vida sans i saludables, definir objectius clars en promoció de la salut i desenvolupar també un sentit de responsabilitat individual, familiar i social envers la salut.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Diputada, no vol fer ús de la paraula?

II. Interpel·lació RGE núm. 964/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb les prestacions per dependència.

Passam, idò, al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 964/10. És presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a política del Govern en relació amb les prestacions per a la dependència.

En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, recentment vaig tenir l'oportunitat de presentar en aquesta cambra, fa just dues setmanes, una pregunta relacionada amb l'estat del pagament d'aquelles prestacions de dependència que s'han retardat, i no només que s'han retardat, sinó que el Govern de les Illes Balears ha anunciat que es retardarien de manera molt expressa.

En aquell moment la consellera va evitar fer esment al nombre específic de persones que pateixen aquests retardament anunciat i informat públicament, a pesar que aquesta és una qüestió -creguin-me- de molt d'interès per part de tots. També ens va dir que les persones dependents que havia rebut ella al seu despatx -Sra. Consellera, vostè ens ho va comentar- havien mostrat el seu parer positiu sobre aquest..., que és una acceptació d'aquest retardament i que els pareixia molt bé, fins i tot va arribar a dir. Realment no sé a qui va rebre la consellera, però les persones amb les quals tenc l'oportunitat d'entrevistar-me en aquesta mateixa situació mostren una opinió bastant contrària, i precisament la seva opinió va encaminada a no entendre com es generen diferents drets, com s'anuncien moltes qüestions que en teoria haurien de ser per donar suport a les persones que més ens han de menester i que finalment aquestes qüestions, aquests drets no es compleixen. Arriben a la conclusió lògica que el Sr. Zapatero, quan anunciava aquella llei de dependència, ens enganyava a tots d'alguna manera perquè llavors no tenia els recursos adients, i que aquells entusiastes que s'hi sumaven molt alegrement, sense tenir almenys l'esperit crític amb el qual afrontava aquesta qüestió el Partit Popular, com a mínim perquè el realisme es correspongués amb els drets que es generen, idò no ens dugués a una situació òptima ben diferent de la que tenim avui. El resum està clar: no es tracta de generar drets, es tracta de complir-los, i fer que l'acció política sigui alguna cosa més que grans anuncis incomplets.

La interpel·lació d'avui està feta en temes molt senzills, aquesta interpel·lació el que pretén avui és tenir l'oportunitat de venir al Parlament no a tirar-nos mútuament dades, arguments tan poc edificants com per cert va esmentar la Sra. Consellera fa dues setmanes en resposta a la contestació, sinó ben al contrari, venir aquí a plantejar preguntes, a buscar respostes d'allò que realment preocupa un conjunt molt important de persones.

El seguit d'excuses i dificultats per al compliment de la Llei de dependència, ja el tenim esgotat, ja el coneixem, i s'ha comentat en moltes ocasions en aquest parlament. Avui demanam un poquet d'originalitat. Estic convençut que si avui la Sra. Consellera aprofita el seu torn per tornar a repetir el seu argumentari anti PP, la decepció per una manca de resposta anirà directament en contra d'aquells que també, ja dic, més els preocupen aquestes circumstàncies, aquells que estan pendents d'un familiar dependent, o bé aquelles persones que estan a l'atur, veient com poden cobrir aquelles despeses d'aquell familiar dependent i avui per avui es troben amb la dificultat que no poden, com molts de casos que podem veure desgraciadament a la nostra comunitat recentment.

La convid a no repetir aquest error, Sra. Consellera, la convid perquè, miri, li ho reconec, si vostè vol el PP som molt i molt dolents, ja ens ho ha dit moltes vegades, que si quan va arribar va trobar expedients al calaix; per cert, en aquest argument no conta ni diu res sobre la data en què va arribar el barem de dependència en aquesta comunitat autònoma, per cert tres mesos més tard de la publicació efectiva de la llei, que era 1 de gener, i quan arribàvem a les eleccions encara no el teníem però, bé, és un detall que, a vostè, no li interessa, i ho entenc perquè desmereix aquell argument que vostè diu d'aquells expedients que va deixar en el calaix.

També la convid a no repetir tot el relacionat amb casos de corrupció i demés qüestions, que ja ens hi va tenir acostumats fa 15 dies. No es preocupi, ho tenim assumit, descomptat, ja podem donar per coneguts aquests arguments. Passaríem a alguna cosa més constructiva, perquè entre altres coses trob que el pecat original que vostè esmenta com a excusa per la situació actual ja està superat, tenint en compte que finalitzam ja pràcticament una legislatura, que duim tres anys passats i que la major part de la gestió de la dependència ha passat precisament per les seves mans, i no ens ha dut altra cosa que una acumulació de casos tal que avui per avui no queda més remei que adreçar-se als ciutadans per dir-los que no cobraran o, bé, vostè diu que cobraran més tard. La qüestió no és saber si cobraran o no cobraran, és saber quan i com, qüestió que és de molt d'interès i d'especial interès de la persona que els parla, del conjunt de les persones que estan a la bancada popular i de moltes persones que estan allí fora avui en dia pendents d'aquesta qüestió.

Sra. Consellera, la realitat és ben clara. Vostè i el Sr. Antich no han complit. Vengueren a aquesta cambra a dir que la situació econòmica d'aquesta comunitat autònoma no afectaria les persones amb més dificultats, i avui per avui no podem dir el mateix: afecta i molt a aquelles persones amb més dificultats, afecta i molt a aquelles persones que pateixen situacions de dependència, i afecta i molt a aquells familiars que estan intentant buscar la millor solució per a aquells familiars.

Per altra banda, amb la voluntat que aquesta compareixença sigui sobretot útil, també la convid a donar per bons i esmentats tants altres arguments relacionats amb la crisi econòmica, la situació de la Tresoreria de la comunitat i els esforços que fa vostè per arribar a tot el que pot. Ho entenem, també està descomptat; doni per entesos aquests arguments que vostè ve abocada a comentar en molt diverses ocasions. La interpel·lació d'avui no va per aquí, no pretenem conèixer més sobre el que ja sabem. Cercam conèixer alguna cosa nova d'allò que no sabem,

que són moltes qüestions i que ara esmentarem. No es preocupi, no tenim altre interès que precisament buscar una qüestió molt més positiva, que seria, ja dic, un conjunt de qüestions que li passaria a esmentar a continuació.

Miri, realment el que ens interessa -i no prengui nota, no es preocupi, perquè duc una còpia fins i tot per a vostè perquè no hagi ni tan sols de prendre nota d'aquestes preguntes, llavors la hi entregaré perquè no passi pena en aquest sentit-, és quantes persones estan afectades pel retardament del pagament de les prestacions de dependència. No, no es preocupi, no fa falta que prengui nota, llavors li passaré aquest llista de preguntes. A quantes persones específiques s'ha comunicat aquesta situació?

Conscients de la situació econòmica de la comunitat, que no és nova, més que res perquè el nostre estimat portaveu en diversos debats en aquesta mateixa cambra ja va anunciar moltes situacions d'aquestes característiques, també ho feien els nostres companys de Madrid, per cert, i el president del Govern actual, un criteri dubtós, no reconeixia la situació. Veig que a la nostra comunitat és possible que no es reconeguéssim, tampoc, perquè si hem arribat a la situació en què estam potser que tampoc no es prengueren les mesures oportunes, però en tot cas, conscients d'aquesta situació econòmica a la comunitat, que som tots, com tenen previst resoldre la situació? I aquesta és la principal qüestió: com pensen resoldre la situació? No ens interessin les excuses, ja ho hem dit, les donam totes per enteses, no es preocupi, ja ho sabem!, anem a buscar la solució.

En quin termini fan comptes poder atendre aquelles qüestions que són drets subjectius per part d'aquelles persones que ho pateixen? Mitjançant quins procediments? Com es farà per pagar allò que es deu a les persones? Quines gestions s'han fet fins a dia d'avui amb la Conselleria d'Hisenda per resoldre aquest tema; si m'ho permet, fins i tot quines gestions en el Consell de Govern perquè el president, que és l'àrbitre d'aquest govern, pugui determinar allò que són prioritats dins un govern?, saber si a vostè com a consellera, que l'entendem, que està sotmesa a una gran dificultat, ha comptat amb el suport del president perquè això fos possible; per cert, esper que no sigui aquell seguit de mesures econòmiques d'estalvi que havien d'anar adreçades a serveis socials i que algunes d'elles varen anar, per cert, a subvencionar el finançament de cotxes, que no és que em sembli malament, però entengui que no són precisament mesures socials.

Quin pla de retall de despeses s'ha portat a terme o es fa comptes posar en marxa per guanyar disponibilitat econòmica per pagar allò a què tenen dret els ciutadans? En definitiva, d'on pensa treure els recursos econòmics per resoldre aquesta situació?

I última pregunta: quina és la disponibilitat real avui del Govern per atendre les prestacions de dependència?, les d'avui, les del dia a dia. Estam generant més casos que cada vegada afectin més sol·licitants valorats com a dependents, per als quals no hi ha disponibilitat pressupostària per atendre'ls? És a dir, aquest munt d'endarreriments, l'estan fent encara més gros? És la pregunta següent que també ens interessa molt.

Ja dic, no passi pena perquè ara li passaré una còpia de les preguntes, però, Sra. Consellera, li deman que avui venguem aquí a buscar aquestes solucions, a atendre allò que realment interessa, no li propòs un debat on venguem aquí a tirar-nos els trastos, que si dades de dependència, que si tants valorats... Bé, d'acord, ho entenem. Tampoc no li demanam que ens conti les penúries econòmiques de la comunitat, també les entenem. Demanam, en fi, amb la situació que tenim, que és la que és, quins són els passos que vostè proposa donar, els passos que fa comptes que es portin a terme, perquè precisament aquells que pitjor ho passen trobin la millor de les solucions entre aquells que estam aquí, que tenim l'obligació de buscar les solucions, tant els que estan en el Govern com aquells que estam a l'oposició, pensant en aquells que més ens han de menester.

Gràcies, Sra. Consellera. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, si és tan amable, entregui'm a mi la documentació.

Té la paraula la Sra. Consellera, Josefina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president, bon dia, i gràcies, Sr. Serra, pel detall de dur-les per escrit, però les hagués pogut -la veritat- enviar, perquè la veritat és que demanen molts de nombres precisos, i li podré donar quanties aproximades.

Miri, en relació al que vostè comenta, que ho va anunciar, jo pens que un govern que anuncia les coses ho fa positivament; el que hagués estat pitjor és que ho haguéssim fet sense anunciar-ho. Nosaltres no ocultam, nosaltres convocam els mitjans de comunicació i informam del que farem, perquè efectivament els ciutadans puguin opinar i l'oposició pugui opinar. Vull dir que si ho haguéssim ocultat i ho haguéssim fet és quan vostès ens haguessin pogut dir que efectivament manteníem ocultació, que no volíem informar, etc., etc. Per tant nosaltres sempre una política informativa.

Vostè diu que efectivament hi ha persones a les quals pot parèixer negatiu; hi ha persones a les quals ha semblat positiu que el Govern manifesti que davant les dificultats econòmiques, que no les podem obviar, Sr. Serra, i vostè diu "no en parli, d'aquestes", però segurament n'hem de parlar constantment, que estam en una situació de crisi econòmica, una crisi econòmica excepcional que la majoria de les persones que es manifesten, i que són persones qualificades, entenen que és una crisi absolutament excepcional i que no saben exactament quin serà el procediment o quina serà la via de resolució d'aquesta crisi, i per tant és un tema que està present en els pressupostos i està present per tot, i ho hem de tenir en compte, i davant aquesta situació de crisi el Govern pren la decisió, la conselleria proposa al Govern prendre la decisió, que efectivament és millor pagar a les persones la nòmina, que això permet que cada família pugui cobrar una quantia cada mes; reconèixer els endarreriments, i quan el pressupost ho permeti pagar-los,

perquè això beneficia molts més ciutadans que si només poguéssim pagar endarreriments. No tenim els doblers suficients ni els doblers necessaris per pagar totes les polítiques que volem dur a terme, i la Llei de dependència és una d'elles. I, si no, vostès vinguin, facin propostes a aquest govern d'on llevarien per pagar la Llei de dependència: si d'educació, si de sanitat, si de transport, si de carreteres, etc., etc. Perquè és molt fàcil dir que s'ha de fer una cosa, però els pressupostos són els que són, els ingressos d'aquesta comunitat autònoma són determinats, no podem prendre aquestes decisions de forma unilateral. D'on traurien vostès aquests doblers?

Nosaltres hem complit el dret, Sr. Serra, vostè que diu que nosaltres no hem complit el dret; li he de dir que sí, que aquesta decisió es va prendre amb un informe jurídic que en els seus termes deia que es considera una solució més equitativa dictar i notificar en temps real la resolució, acordant el pagament de la mensualitat en curs i reconeixent els imports meritats amb la fórmula que s'aplica a la Llei de dependència, amb un informe jurídic que ens deia que això era un reconeixement del dret i que era l'important per a les persones perquè entraven en el sistema de dependència, i que els endarreriments efectivament se'ls reconeixien i que la llei no estableix quan s'han de pagar els endarreriments, si és a la vegada o posteriorment a la mensualitat, i amb aquesta mesura hem beneficiat moltes de les persones, moltes més persones.

Un altre dels temes que vostè comenta a la seva introducció és que no posem excuses de l'economia, de la gestió o de la determinada gestió de determinades conselleries a l'anterior legislatura... És que això no són excuses, Sr. Serra, això són explicacions. Determinades gestions de determinats polítics de l'anterior legislatura han determinat la política d'aquest govern, en temes per exemple de pressupostos, clar que sí, Sr. Serra. Vull dir que prendre decisions d'endeutaments per fer determinades infraestructures, que jo ja no debatré si són tal, però aquest tema ha fet que nosaltres en aquest moment no puguem endeutar-nos més del que desitjaríem, perquè hem de pagar deutes anteriors. Clar que ha repercutit!, i nosaltres quan ens n'anem efectivament també les nostres accions repercutiran el govern posterior. Això no són excuses, això són explicacions.

Una de les coses que vostè em comenta és que digui que, bé, els comentaris anti PP. Jo no som anti res, Sr. Serra, vull dir que no som anti PP, no som de dretes però no som anti PP, però el que no pot vostè demanar és un silenci davant determinades gestions que es varen realitzar i que han afectat aquest govern. I no només l'han afectat pressupostàriament, també l'han afectat a nivell polític, de confiança política de la ciutadania en la gent, i això tampoc no ens pot demanar que en base a una bona relació amb l'oposició, que nosaltres des de la conselleria procuram tenir-la, sigui un silenci permanent.

Jo també li he dit, també ho ha comentat, que és cert que varem trobar 4.800 sol·licituds en calaixos, i que és vera que aquestes 4.800 es posaven (...) i que potser les 4.800 no tenien per què estar resoltes, però sí que haguessin pogut estar resoltes un parell. Però del que sobretot ens queixam sempre és que el Partit Popular no va deixar l'estructura de la Llei de dependència quan feia dos anys que la negociava a Madrid; altres comunitats autònomes, tenint aquesta data, varen crear aquesta infraestructura: havien contractat treballadors socials, havien contractat els valoradors, i per tant l'endemà de l'aprovació es posa en ruta aquesta maquinària, i vostès, o el Partit Popular, que governava l'anterior legislatura, no va fer això, nosaltres varem haver d'iniciar el juliol de l'any 2007 la Llei de dependència.

I efectivament, vostè que es preocupa tant pel tema del Govern, que efectivament hi ha persones en situació de necessitat a les quals no arribam, efectivament, el Govern s'ha compromès a invertir en temes que afectin les persones, en sanitat, en educació i en serveis socials, però resoldre tota la situació econòmica és impossible. Només serà una resolució de les persones, una resolució efectiva de les persones com superarem aquesta crisi econòmica, i això no depèn exclusivament del Govern.

Contestant una mica les seves preguntes, n'hi he de dir una que tenc claríssima i que no necessit cap documentació: és que efectivament el president d'aquest govern, el Sr. Antich, és un gran aliat de les polítiques de serveis socials; si això el preocupa li puc dir que és un gran aliat en aquest sentit i que sempre dona suport als tipus de mesures que fan que els serveis socials creixin. De fet fixi's que l'any 2006 en aquesta comunitat autònoma, en persones majors i persones amb discapacitat, s'invertien, a l'any 2006, 19 euros; en aquest moment la inversió és de 72 euros per persona, vull dir que hem augmentat quasi un 400% i encara no estan satisfets, vull dir que sí que hi ha una clara voluntat d'aquest govern, precedida pel seu president, de fer aquestes mesures.

Quantes persones són afectades pel retardament del pagament de les prestacions de dependència? En aquest moment aquesta mesura ha permès créixer de 3.500, que hi havia a desembre del 2009, a 5.039, a abril del 2010; per tant, pràcticament, 2.000 persones, 1.800 persones són en aquest moment afectades. Però li he de dir que aquesta dada no és real, que segurament hi ha unes 100 o 200 persones que vostè hauria de reduir perquè nosaltres pagam retardaments cada mes; per exemple, la darrera nòmina, que també li passaré al president perquè li doni a vostè, hi ha, la nòmina és d'1.800.000 euros i són els endarreriments 689.000, per tant sí que hi ha pagaments d'endarreriments. Però unes 1.600, 1.700 persones en aquest moment cobren la nòmina i no cobren aquests endarreriments, però insistesc que això és absolutament legal. De fet, hi ha comunitats autònomes que vostès presideixen, com és València, que ho fan, i diguem, crec que amb el greuge en aquest cas que la Comunitat valenciana no envia una resolució del reconeixement del deute, no ho paga, simplement no ho paga, i té un munt de judicis pendents perquè no paga els endarreriments. Catalunya també ho fa i ho fa com nosaltres, és a dir, paga la nòmina i reconeix l'endarreriment. Per tant, és una mesura que prenem excepcional davant una situació excepcional.

A quantes se'ls ha comunicat aquesta situació? A totes, a totes se'ls ha comunicat aquesta situació, s'ha enviat una carta a cada una de les persones afectades i se'ls ha explicat que, efectivament, ara cobrarien una nòmina i que, en un termini que no podem determinar o que no podem precisar, se'ls pagaria els endarreriments, a totes se'ls ha enviat aquesta carta.

Conscients de la situació econòmica de la comunitat? Com tenen previst resoldre aquesta situació i en quins terminis? Doncs, fem feina en aquesta idea, vull dir, confiam que en el darrer trimestre nosaltres tenguem capacitat per poder pagar endarreriments; vostè sap que a finals de trimestre els pressuposts es revisen, perquè hi ha accions que no s'han pogut exercir, que no s'han pogut pagar o que s'han realitzat de forma no completa i queden doblers; hi ha un compromís que part d'aquests doblers vagin a pagament de deute. Però insistesc que cada mes es paga aquest deute, cada mes es paga deute, el que passa és que s'ha invertit, en aquest moment pagam més nòmina que deute.

En quines gestions estam? Doncs, estam en comunicació permanent amb la Conselleria d'Afers social, aquest Govern va fer, per primera vegada, l'any 2008 crec que era, que la Llei de dependència fos de caràcter ampliable; el que passa és que nosaltres tenim una capacitat d'endeutament que ja pràcticament l'hem superada, o l'hem superada, i per tant nosaltres hem de treballar amb modificacions de crèdit que ens permetin fer aquest tipus d'endarreriment.

Quin pla de retall de despeses? Ja s'ha fet aquest pla de retall de despeses, es va fer amb els pressuposts. Per suposat, des de la Conselleria d'Afers Socials ja no podem reduir més, perquè vostè mateix veurà que la nostra gestió és molt austera i que va dirigida pràcticament a cobrir tot el tema de necessitats.

Quina disponibilitat real té avui el Govern per atendre les prestacions de dependència? Pràcticament és el 72% del pressupost de la conselleria. Nosaltres treballam ara en una mensualitat com a mínim de 2,5 milions cada mes per pagar les prestacions de dependència, 2,5 milions cada mes. Clar, és que hem passat de 0 a 2,5 milions, clar que no basta, Sr. Serra, i no basta el que invertim en tot, però això no és suficient no basta. Vull dir, en la nostra situació ens faci la proposta de com ho millorarien, no ens digui només no basta, això també li puc dir jo no basta; però això no és suficient. Quines mesures pensa vostè que podem millorar en aquesta gestió? 2,5 milions cada mes pràcticament en nòmines se'n van a persones que efectivament són a l'atur, que efectivament han vist reduït el seu pressupost econòmic, el seu pressupost casolà, i aquests 380 euros o 400 euros efectivament els ajuda. Per tant, 2,5 milions cada mes, de 0 a 2,5 milions cada mes que hem arribat al 2009 crec que és una mesura que es pot considerar, efectivament no òptima, però que es pot reconèixer l'esforç que ha fet aquest Govern en temes de dependència.

A part, al marge d'això, tot l'esforç de les places residencials, que se n'han obert més de 700 i busques, que també es paguen cada. La concertació amb els ajuntaments de les places dels centres de dia, que en aquests moments superen els 6 milions d'euros concertats, i que això ha suposat que els ajuntaments puguin destinar aquests doblers que pagaven als centres de dia, a ajudes econòmiques individuals o al que avui vulguin, però en tot cas en temes de serveis socials. Per tant, l'esforç d'aquest Govern crec que és un esforç considerable. Què no és suficient? Això ja li dic jo com a consellera, però el que no pot negar també és que hem fet un esforç i que en relació amb les seves propostes no basta dir no basta, sinó que faci unes propostes tal vegada més concretes, si les té.

Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per fixar posicions, té la paraula, pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats, Sra. Santiago. Aquesta és la segona interpel·lació sobre la política desenvolupada pel Govern en relació amb les prestacions per dependència que vegem en aquesta legislatura, la primera va ser fa gairebé dos anys, el 20 de maig del 2008, el que es va debatre en aquesta primera interpel·lació serà el que nosaltres farem servir per comparar i fer balanç, no farem referència a la legislatura passada perquè seria, com ja s'ha explicat, partir de zero o de menys, no sé quantes mils sol·licituds, sinó que el que farem serà comparativa dins aquesta mateixa legislatura.

En aquesta comparativa cal tenir present que aquests anys han estat marcats pels efectes que la crisi ha tingut sobre la reducció dels recursos econòmics a la nostra comunitat, al pressupost de la comunitat, i també, i això és un tema que ha sobrevolat però no se n'ha parlat, sobre l'orientació de les peticions que en matèria de dependència s'han produït per part dels demandants de prestacions, ens referim a aquest augment notable que s'ha produït de demandes de prestacions econòmiques en lloc de prestacions de serveis.

Per cert que donam suport a la decisió presa pel Govern en relació amb el reconeixement del deute i l'ajornament del pagament i també a les actuacions que es duen a terme. En aquest context crec que s'han de situar i s'han d'entendre.

Dit això, com deia, faré una intervenció comparant la política de dependència d'aquest Govern entre maig del 2008 i l'actualitat.

En primer lloc, l'evolució de sol·licituds presentades valorades i prestacions en marxa. Observam que, fent un senzill càlcul, el nombre de sol·licituds s'ha multiplicat per dos, la resolució de les valoracions s'han duplicat i el que encara és més rellevant, els beneficiaris ho han fet per cinc, i això crec que s'ha de tenir en compte. Ara bé, perquè aquestes dades siguin possibles, perquè s'hagi produït aquesta gestió, que pensam que és eficaç, ha estat necessària una forta inversió pressupostària que xifrava la Conselleria d'Afers Socials en un 65, un 70% del seu pressupost dedicat a dependència.

A què s'ha dedicat aquest pressupost? S'ha dedicat, en primer lloc, a recursos humans, a augmentar les persones dedicades a aquestes tasques; maig del 2008, 28 treballadors socials, maig del 2010, 17 tècnics de valoració i 50 treballadors socials. Per cert que la interpel·lació que fèiem fa dos anys, la consellera es comprometia a pujar fins a aquests 50 treballadors el nombre de treballadors socials, i efectivament això s'ha complert.

En segon lloc, aquests diners s'han invertit a potenciar infraestructures socials, temes, veig que aquí sembla que a l'interpel·lant no li ha interessat i que, a més, la consellera ha comentat, per què? Perquè no hi ha prou serveis per cobrir tota la demanda, especialment pel que fa a centres de dia. Fins ara s'han pogut construir, reformar o ampliar infraestructures que van adreçades a atendre aquelles persones que ho necessiten. Molt per damunt, construcció d'11 centres de dia i nit a les diferents illes; reforma i millora de diverses infraestructures de centres per a persones amb discapacitat; reforma i millora de diverses residències per a persones grans vàlides, amb l'objectiu que les instal·lacions siguin adequades per a persones en situació de dependència; acabament de les obres dels centres, de les residències de Sant Jordi i de Sant Antoni d'Eivissa, etcètera.

Però és que, a més d'aquest esforç pressupostari, trobam que d'altra s'han dut a terme actuacions en dues direccions: desplegament normatiu, per fer possible l'adequació i l'aplicació de la llei, i un tema que també es va tractar en aquella ocasió, que va ser el tema de la descentralització, tema que, per cert, avui sembla que ja no interessa; parlam de descentralització, d'apropar serveis, de territorialitzar els serveis als ciutadans i ciutadanes i en aquest sentit la conselleria ha signat convenis amb ajuntaments, per traspassar treballadors socials, ha firmat convenis amb consells per traspassar valoradors tècnics, per fer valoracions.

Col·loquialment, se sol dir això de què les comparacions són odioses i entenem que no es vulgui comparar què hi havia el 2008 i què hi ha ara, però nosaltres pensam que aquesta comparació que hem fet, tot i que ha estat superficial, és expressiva i és eloqüent. Sra. Consellera, nosaltres pensam que el Govern fa feina, que fa bona feina i que la fa en la línia encertada, el balanç, per tant, seria un balanç global positiu, però això no vol dir que nosaltres no pensem que queda molt a fer, bàsicament en tres qüestions: efectivament, pagar els endarreriments de les prestacions econòmiques, s'està en aquesta direcció i pensam que s'hi ha de continuar; completar la xarxa d'infraestructures, efectivament s'ha reconegut i és cert que no està completa, i també concedir les prestacions de dependència a tots els que hi tenen dret, i això sabem que és una cosa que no passarà fins d'aquí a una sèrie d'anys.

És cert que vostès han multiplicat l'esforç pressupostari, si comparam amb el que es feia abans, que era no-res, però pensam que fins que no s'arribi a la plena aplicació de la Llei de dependència pensam que s'ha de continuar treballant i que encara queda temps. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Té la paraula, pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, presidenta, senyors diputats i diputades, Sra. Consellera. Des del nostre grup, les altres ocasions en què hi ha hagut debats sobre la Llei de dependència sempre hem destacat la importància d'aquesta llei, perquè pensam que crear drets és aprofundir en l'estat del benestar. Aquesta nostra és una societat que crea moltes situacions de vulnerabilitat, especialment en persones majors, en persones en discapacitats, per diversos factors, com la prolongació en l'esperança de vida, per la desestructuració de xarxes familiars, i per tant ha de ser també una societat que doni respostes des del punt de vista de crear drets, dret a una vida digna i dret també a una vida amb el màxim grau possible d'autonomia, i en aquest sentit la Llei de dependència és una avanç.

També és cert, però, que qui crea drets i no els pot atendre crea drets ficticis, i també és cert que aquesta llei crea un alt nivell d'expectativa i crea expectatives davant les quals si no hi ha resposta s'esdevé un alt nivell de frustració. Per tant, el que hem de fer i el que entenem que fa el Govern és evitar que aquests drets siguin ficticis i evitar que es creï un grau de frustració molt per damunt d'aquestes expectatives.

També és evident que la Llei de dependència ha topat amb aquesta crisi i que hem de tenir la capacitat d'afrontar la crisi i respondre al mateix temps a aquests nous drets, a aquests drets, per dir-ho així, de darrera generació; i que, precisament perquè hi ha una crisi, hem d'intensificar els esforços per donar respostes a les persones amb situació més vulnerable.

Hi ha un problema afegit, que no és un pretext, sinó que de fet és un gran problema afegit, que és que correspon a les comunitats autònomes donar resposta a una llei feta des del Govern central o des de les Corts Espanyoles i que aquesta llei està mal finançada per aquest govern, està mal finançada per aquest govern crec que independentment del color polític que tenguí, perquè sembla ser que els governs a Madrid tenen una tendència crònica a finançar malament les obligacions d'aquesta comunitat autònoma.

Aquest és el marc en què es mou el Govern i nosaltres no entenem la proposta que li feia l'interpel·lant de no parlar-ne; és que parlar del condicionant de la crisi, parlar del condicionant de la situació econòmica és obligat perquè és el condicionant absolut que determina qualsevol actuació, que determina qualsevol circumstància que es dona en relació amb el compliment d'aquesta llei. Aquest és, per tant, el marc i aquest és el marc en què nosaltres pensam que es fan els deures; és un marc de limitacions, però és un marc en què es treballa. Jo crec que el compromís del Govern en l'atenció a la dependència ja va quedar clar en l'elaboració del pressupost, ja en vàrem parlar;

es va mantenir el pressupost de serveis socials en una situació en què molts departaments i molts programes del Govern patien retallades importants, i en el cas específic de la dependència hi va haver un increment molt substancial. A més d'això s'ha fet molt bona feina, s'ha fet bona feina tant en la preparació de la maquinària administrativa; una maquinària administrativa que no existia, que no existia i que jo sí que voldria recordar que hi havia hagut un temps en què el Govern anterior, encara que fos un temps breu, hauria d'haver fet alguna cosa, hauria d'haver avançat alguna cosa i no es va fer. També s'ha fet feina en la creació i en la formació d'un equip humà que pugui donar resposta a les situacions de dependència i s'han fet ja valoracions, s'han fet ja prestacions, s'ha fet feina en creació de places assistencials, tot plegat un esforç més que considerable d'atenció a la dependència dins aquest marc, vull repetir, de precarietat financera, perquè crec, com deia fa un moment, que és el condicionant absolut.

Nosaltres per tant, simplement, volíem fer una intervenció d'encoratjar a continuar fent feina; hi ha moltes expectatives, és veritat, hi ha moltes dificultats per donar-hi una resposta ràpida, però entenem que la resposta es fa des del rigor, des de la transparència, des del reconeixement de les dificultats, com no pot ser d'altra manera, i mentrestant trobam que políticament de vegades hi ha la temptació per part d'altres de caure en l'aprofitament electoral d'aquestes expectatives i d'aquestes dificultats.

Per part nostra, res més, endavant en la feina, endavant també, com no pot ser d'una altra manera, en la reivindicació que hi hagi un millor finançament per part del Govern central per donar resposta des del país a la dependència. Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Coll.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta i bon dia a tots els assistents, especialment a la consellera. A l'hora d'avaluar la política del Govern en matèria de dependència ens fixarem bàsicament en tres aspectes o tres grans criteris: el primer és la millora d'infraestructures per poder donar cabuda al major nombre de persones dependents, sempre tenint en compte que és un fet que aquesta llei va ser ideada amb la finalitat de derivar els casos de dependència als centres especialitzats, i la voluntat primera de la llei no és subsidiària, sinó que és d'atenció professional sempre que sigui possible; el segon criteri és de personal, que evidentment ha de ser format, ha de ser especialitzat i sobretot ha de ser ajustat als casos de dependència de cada comunitat, i el tercer és el sistema o el model de gestió institucional, sempre tenint en compte que en aquesta comunitat sempre participaran en la gestió tres administracions, són l'ajuntament del municipi concret, el consell de l'illa concreta i el Govern de les Illes Balears.

I parlàvem de millora d'infraestructures i hem de fer referència a accions que s'han dut a terme durant aquesta legislatura, accions com per exemple la construcció de sis centres de dia a Palma, de dos centres de dia i nit a municipis de la Serra de Tramuntana, la construcció d'un centre de dia a Menorca, un a Eivissa, un centre de dia polivalent a Formentera, reformes i establiment d'habitatges tutelats. I també cal tenir en compte en aquest apartat la posada en marxa d'una sèrie d'infraestructures, una sèrie de residències, algunes de les quals ja varen ser iniciades durant la passada legislatura, però que ara és quan s'han posat a ple rendiment, i dic a ple rendiment perquè tots coneixem casos que, per afrontar-los amb presses, varen acabar significat autèntics desastres, em referesc a casos com el de la residència Crist Rei, com és Sant Miquel, Joan Crespí o com altres casos que hi ha hagut.

Totes aquestes infraestructures suposen un total de 716 places, distribuïdes en diverses residències, com puguin ser la de Manacor, la de Calvià, Capdepera, Sant Miquel, Montuïri, Marratxí o moltes d'altres.

Per una altra banda, sí que celebrem la concertació de 379 places per a la xarxa de serveis d'atenció a la dependència, nosaltres creim que assegurar el benestar d'aquestes 379 famílies era importantíssim.

I si parlem de personal ho hem de fer de grans avanços que hi ha hagut en aquest sentit, en aquests tres anys, des del 2007, em referesc a la creació de més de 1.300 llocs de treball estables, directament o indirectament relacionats amb la gestió de la Llei de dependència; 17 tècnics de valoració i 50 treballadors socials, contractats durant aquests tres anys. I crec que hem de fer especial esment que els serveis socials comunitaris municipals actualment disposen de 47 treballadors socials per agilitar la tramitació dels plans individuals. Parlem d'infraestructures i personal i tot va lligat en la formació que siguem capaços de donar a la comunitat. Al final formar bons professionals, implicarà treure el màxim rendiment a les infraestructures públiques. No hem de perdre de vista que molta la diferència respecte fa tres anys, quan aquesta comunitat partia pràcticament de zero en qüestió d'autonomia personal. En aquest sentit creim que és molt positiva la formalització de la càtedra d'atenció a la dependència.

Quan un sent el Grup Parlamentari Popular fa la impressió que ningú gaudeix d'aquest dret subjectiu i que ningú mai no en gaudirà, fa aquesta impressió. Però, la veritat és que tot el que comentàvem al final ha permès que s'hagin tramitat més de 23.000 sol·licituds i que se n'hagin valorat 22.500 aproximadament. Tot aquest engranatge ha permès és que avui hi hagi aproximadament 14.500 famílies que poden gaudir d'una prestació tècnica o econòmica. El fet és que avui molts de ciutadans i ciutadanes tenen nous drets subjectius, gràcies a aquells a qui avui s'acusa d'haver-nos mentit i enganat a tots. Tampoc no volia entrar en comparacions, però la veritat és que si miram la Comunitat Valenciana, de 89.000 sol·licituds, se n'han valorat i reben contraprestació 26.500. Per tant, és un percentatge que no arriba al 30% del total. N'és una mostra.

Volem encoratjar-la a seguir coordinant l'activitat amb la resta d'institucions, en el sistema de gestió institucional, i ja per acabar manifestar que són poques les persones que no tinguin un familiar, un amic que es trobi en la qüestió de la dependència. I un veu que costa, perquè engegar noves lleis sempre costa, però un també veu que és més lent del que voldríem, ens agradaria que fos immediat evidentment, però es van donant solucions a situacions difícils perquè hi ha un govern amb un compromís i una voluntat política de fer-ho. Ja he fet referència a què falten cinc anys perquè acabi el període marcat pel Govern central per a la plena aplicació de la llei, que la situació econòmica no ajuda, però tot i així s'estan superant les barreres de forma notable, només falta que tots, en la mesura de les nostres possibilitats, hi posem de la nostra part. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Coll. En torn de rèplica el grup autor de la interpel·lació..., Sr. Serra, té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, deia que tenia el suport del Sr. Antich, miri als seus costats, quina soledat, Sra. Consellera!, què trista és la vida! Davant les dificultats com aquesta, no vull dir la d'aquesta interpel·lació, que evidentment és amb tot l'ànim constructiu que es pot imaginar i com s'imaginem segur tots els membres d'aquesta cambra aquí presents, però no em digui que no sigui significatiu. Esper que tinguem més sort en el Consell de Govern de la que té normalment en aquesta cambra en un moment com aquest, Sra. Consellera, molta més sort. Li desig molta sort en aquest sentit.

Però bé, crec que avui a la interpel·lació hem avançat molt, perquè primer de tot hem aconseguit no anar abocats al "i tu més". És una gran passa, Sra. Consellera, li agraeix aquest gest per la seva banda, hi ha hagut tímids intents per part de diversos grups, però segur que agraeixen molt aquelles persones que ens puguin escoltar que no hi hagi hagut un "i tu més" perquè no arreglam res, hem de buscar les solucions i mirar al futur, i més sobre aquesta qüestió que afecta tantes persones. Per tant, Sra. Consellera, jo crec que hem fet una passa en aquest sentit i la convido a continuar utilitzant, li asseguro que nosaltres ho farem en aquest sentit i li demano que front aquesta possibilitat d'utilitat també ho fem tots.

Per altra banda els avanços, vostè quan va arribar, efectivament, va trobar unes dificultats, ben segur que hi eren, però també va trobar un seguit d'infraestructures que hi eren presents i no parlaré més del passat en aquest sentit, és la meua contribució a la contestació a diverses qüestions que s'han comentat aquí a dia d'avui. Em diu que no hi ha hagut ocultació. Miri, això no ho negam, però en una crisi hi ha tres elements fonamentals, jo em dedico professionalment a aquestes qüestions, m'entén?, i per tant, és un defecte professional que ho digui: Primera, exposició objectiva i transparent del problema, es diu així. Segona qüestió, concreció del pla de treball. I tercera, solucions. Si hi ha alguna d'aquestes qüestions que falla, tenim una crisi mal gestionada i en general es genera pànic, es produeix el pànic quan no arriba la solució, no perquè no s'identifiqui el problema, s'acaba no confiant en la identificació del problema quan no ens donen la solució i em tem que anam

per aquest camí a la nostra comunitat autònoma, Sra. Consellera.

Diu que no tenen doblers per pagar les polítiques que volem portar a terme, gran conclusió perquè fins ara no sé si n'eren massa conscients, i és que la gràcia i gestió del Govern és la gestió de l'escassetat, no hi ha hagut mai prou per al que han volgut fer, mai, Sra. Consellera. Tal vegada ara estam pitjor, però ens omplim la boca en aquesta cambra, en titulars i en mitjans de comunicació que aquest és el govern que genera drets, és el govern que fa possible generar drets subjectius a les persones que podran reclamar als jutjats, idè ja hi podem començar a anar perquè no hi ha els doblers per poder-ho pagar. Gran problema, que va començar el Sr. Zapatero, per no dir-ne d'altres, generant la Llei de dependència, poc realista, no dic que sigui dolenta, nosaltres la vàrem votar a favor, el que dèiem una cosa, per favor!, no diguin coses que no puguin fer. Ja hi som, feim coses que no podem pagar. Vostè ho ha dit avui i li agraeix la seva sinceritat en aquest sentit perquè no fa altra cosa que constatar la realitat. Ho ha dit el Sr. Llauger, també li ho agraeix moltíssim, drets ficticis que generen frustracions, efectivament. Això és la sensació generalitzada que crec que hi ha entorn a la Llei de dependència desgraciadament, i dic desgraciadament perquè és una gran llei si la poguéssim complir al cent per cent, desig que la puguem complir al cent per cent, em sum a ajudar tant com sigui necessari si això ha de ser possible.

Atendre els drets significa poder-los pagar i aquí en continuem generant, quan es parla de la Llei de serveis socials, es parla de dret a la roba, a l'alimentació, a sostre, una cartera de serveis, ... ja ens hi trobarem a la cartera de serveis, però sens dubte amb un criteri fonamental, no enganem la gent, no diguem el que no podem fer. Diguem en tot cas que farem això que és el que podem fer ara i d'aquí un temps farem una altra cosa, que és el que ens podem permetre d'una manera planificada; perquè en general hi ha tres grans passes sobre aquestes qüestions, el primer gran pas és la identificació del problema, el següent pas és veure la quantificació d'aquelles possibles solucions, i el tercer és la dinàmica de pagament. Vostès que ens parlen sempre que el PP no va saber planificar a l'anterior legislatura, ens sorprèn que ara arribi la seva acció de govern i obviïn aquestes qüestions bàsiques de planificació i ens diguin que efectivament, mensualment es paga una gran quantia cada mes de dependència, sí, però és que no basta per tot el que es demana. D'acord, però no ens acusin de manca de planificació, en tot cas el que es requeriria seria que hi hagués aquesta planificació perquè fos possible, s'identifiqués el problema, hi hagués aquesta generació de recursos i en tot cas que no ens continuïn proment més coses que no poden fer, perquè estam enganant la gent quan deim això i perquè generam expectatives que frustren les persones, com deia el Sr. Llauger. I li torn agrair el seu comentari.

En definitiva i per acabar, abans d'estirar-me les orelles la Sra. Presidenta de la cambra, volia fer 8 preguntes, Sra. Consellera, molt concretes. Si em permet que li faci un poc la broma, si ho féssim en termes d'examen, com si fos un examen, ja sap que tots els exàmens tenien preguntes fàcils, però les fàcils no solen bastar per aprovar, després en posen un parell de més complicades, que són les que permeten saber si l'alumne arriba a la mitjana necessària i n'hi ha unes quantes més que són per a nota. Miri, Sra. Consellera, de 8 preguntes, dues les ha contestades, enhorabona. No li basta per aprovar, però n'ha contestades dues, ha dit quants d'afectats hi havia i que el procés d'informació s'ha portat a terme. Eren les dues primeres per al seu interès. De les no concretades, allò que podíem intentar avaluar a veure si arribam o no arribam per aprovar, en té dues més. Vostè ha dit que la gestió amb Hisenda s'ha portat a terme, igual que amb el Sr. Antich, de fet és un gran aliat, però no ha dit ni com, ni quan, ni de quina manera; de fet, quan es parla de retall de despeses, es parla de..., bé ja veurem què sobra de la gestió dels altres, ja veurem si cau res a meitat de legislatura. És una solució, però no basta, Sra. Consellera, no sé si arribam a l'aprovat. El que sí constata és que n'hi ha quatre de no contestades...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, no és costum meu estirar orelles, però no es passi en el temps. Vagi acabant, per favor.

EL SR. SERRA I TORRES:

Li ho agraeisc, Sra. Presidenta. Li puc assegurar que només seran deu segons, si m'ho permet. Quatre preguntes no contestades, la primera com afrontar el problema, no ens ho ha dit. Termini d'execució de la solució, tampoc no el sabem. Procediments específics per solucionar-ho, tampoc no els sabem. I quina part s'acumula cada mes del que no són capaçes de pagar i que tampoc no sabem. Sra. Consellera, em sap greu dir-li que no ha aprovat l'examen. Però, així i tot, estarem al seu costat per intentar cercar les solucions.

Gràcies, Sra. Presidenta per la generositat d'aquests minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. En torn de contrarèplica, la Sra. Santiago té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Serra, que vostès no m'aproven ja ho sé, ja m'han reprovat en aquest ple i, per tant, no és cap novetat. Per moltes explicacions que li pugui donar, per moltes coses que pugui fer, vostès sempre tenen la possibilitat de dir que no estan satisfets. Per tant, això entra dins el joc polític.

Miri, una de les coses que realment molesta o a mi em molesta, és aquesta utilització que fa que estic sola, quan per exemple en els seus escons falta molta gent del Partit Popular. És un costum parlamentari que jo no compartesc, que procur quedar-me aquí moltes més vegades, però que vostès utilitzen d'una forma demagògica. Això ha passat en aquest govern, ha passat en els anteriors i sempre ha passat, Sr. Serra, i això no crea el tarannà que s'ha de tenir en el joc polític. Li puc garantir, i els pressuposts ho demostren, que les polítiques de serveis socials són les polítiques preferents d'aquest govern i vostè pot valorar si són o no hi són els consellers, però les dades objectives així ho marquen i a això ens hem de remetre.

Vostè parla de pànic, perquè la gent deixa de cobrar els endarreriments i passen a cobrar només la nòmina. Jo li puc dir que hi ha molta gent satisfeta i quan dones les explicacions d'aquest tema, la gent ho entén. La gent no juga contínuament a fer política i a fer demagògia, la gent el que vol són explicacions i que ho pugui valorar. I quan se'ls diu que en aquesta comunitat autònoma hi ha 1.000 milions manco de recursos econòmics, quan hem de mantenir l'educació, la salut, els serveis socials, el transport, hem de prendre mesures extraordinàries davant d'una situació extraordinària, la gent ho accepta, la gent ho entén perquè a ca seva han de fer el mateix, reducció d'ingressos i ha de prendre decisions, deixarem de fer això i prioritzarem això. Per tant, és una cosa que el Govern, igual que les famílies, ja fa i si ho fa d'una forma racionalitzada, com feim des d'aquest govern, s'entén perfectament. S'estarà més satisfet, o no tant, fins i tot d'acord, però les coses s'entenen. Per tant, no parlem de pànic, no parlem de situacions que desborden a la gent, hi ha manifestacions en el carrer sobre això, perquè és una cosa bastant exagerada.

Jo no he dit que aquest govern no pagui les seves responsabilitats i els seus compromisos. He dit que no podem pagar tot el que voldríem fer, i això és veritat. Nosaltres som un govern que sempre volem anar més enllà, jo parl en nom del Govern, volíem anar més enllà. i aquesta crisi econòmica ha impedit que nosaltres poguéssim fer altres coses. Però no deixam de complir amb els nostres compromisos, insisteixo que això és un document, és una decisió que està avalada amb un document jurídic i que diu que no afecta els drets subjectius de les persones. Argumenta tot el contrari, que en el tema de la nòmina se li reconeix el dret i s'executa el dret, i els endarreriments, la llei només posa que un té dret de la sol·licitud, però no diu que s'hagi de pagar en el mateix moment que la nòmina.

Per tant, no afectam els drets subjectius de les persones. A més, enviam conjuntament amb la resolució de la nòmina, la resolució del reconeixement de l'endeutament. Vull dir que hi ha un compromís ferm d'aquest govern de pagar. En quins terminis? Depèn, per exemple el document que avui li hem passat, veurà que hi ha 1.800.000 euros de nòmines i 600.000 euros i busques de tema d'endarreriments. Això fa que moltes persones hagin cobrar els endarreriments. Jo no li puc dir si ho farem en tres mesos o en vuit, hi haurà persones amb què ho farem el mes que ve i hi haurà persones que hauran d'esperar cinc mesos. Depèn de cada persona, no li ho puc dir en un sentit estricte, no li ho puc contestar, tal vegada si té una relació de persones, la previsió és que estam pendent de cobrar el mes ics i nosaltres volem que ho cobri el mes que ve i els que estan pendent d'un mes determinat, un altre mes. Depèn, no li puc

contestar amb exactitud aquest tema. Comprendrà que contestar totes aquestes preguntes amb precisió és complicat. Mitjançant quin procediment? Mitjançant els procediments que utilitzem, el pagament de la nòmina i els endarreriments a mesura de les nostres disponibilitats econòmiques. I això ho hem explicat.

Quina és la disponibilitat real avui del Govern per atendre les prestacions de dependència? Ja li ho he dit, les que estan marcades en el pressupost i en nòmina com a mínim 2,5 milions cada mes. I la majoria, cada vegada més, seran a nòmina i cada vegada menys a endarreriment. No és suficient? Ja ho sabem que no és suficient, varem ser els primers a dir-ho i ho varem dir públicament, varem convocar una roda de premsa i ho explicam, no hem ocultat res, Sr. Serra. Tenim un problema i cercam una solució, i vostè sempre ens critica, ens critica si deim que feim una Llei de serveis socials i en 18 mesos tenim un decret, malament perquè això no és planificació, això ho hauríem de tenir en compte. Si ho haguéssim incorporat, res, focs artificials perquè prometem el que no està escrit i prometem el que no es complirà. Nosaltres deim que feim la llei i després el decret, malament perquè l'únic que feim és crear expectatives. Sempre li ho feim malament. Sr. Serra, i jo crec que això és una exageració per la seva part. No sé si efectivament en la repesca he aconseguit algun punt més i tal vegada enlloc d'un quatre tenc un cinquet rascat, però en tot cas jo li puc dir que al Govern de les Illes Balears el tema de la dependència ens preocupa, és un tema que li dedicam molts de doblers i moltes energies.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago.

III.1) Moció RGE núm. 1733/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures provisionals sobre el finançament local, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 821/10.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les mocions i en primer lloc debatrem la Moció RGE núm. 1733/10 presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures provisionals sobre el finançament local, és derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 921/10.

Per defensar la moció i per un temps de deu minuts té la paraula la Sra. Alemany.

LA SRA. ALEMANY I MOYÀ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La moció que avui Unió Mallorquina presenta a debat és derivada de la interpel·lació que varem tenir dia 20 d'abril en aquesta mateixa cambra. Del debat de la interpel·lació vaig quedar satisfeta pel consens amb certes bases per a mi imprescindibles. Una, la més destacable, la necessitat d'un nou model de finançament local, i l'altra, que és més necessària en aquests moments, la de centrar el debat de com sobrevivim els municipis fins a aquest canvi de model.

Tots estam d'acord en què el finançament local és insuficient i que les passes que s'han donat fins ara són insuficients, tant per part de l'Estat com per part de la comunitat. També crec que tots compartim que no és que els nostres ajuntaments en aquests moments tenguin la necessitat de tenir més competències, sinó que allò que necessitam és més dotació econòmica per fer front a les que tenim. És cert que l'únic culpable aquí no és el Govern de les Illes Balears, així com també és cert que el Govern central té molt a dir sobre aquest aspecte. La Sra. Consellera va dir a la interpel·lació que totes les administracions tenen dificultats i és ben ver, però no podem oblidar que les ajuntaments sempre s'han deixat en darrer terme, quan els ciutadans en canvi és al primer lloc on van a tocar a la porta per demanar i que hem arribat ja a una situació insostenible per part de qualsevol ajuntament.

Com va dir el Sr. Ribalaiga, i li vaig donar la raó a la interpel·lació, va dir: "quan la suficiència financera no passa de ser un anunciat, quan la realitat és que impera una insuficiència financera, tenim el deure de mobilitzar-nos per impedir que les institucions més properes als ciutadans deixin de prestar els seus serveis". Idò, Sr. Ribalaiga, Unió Mallorquina vol en aquests moments que ens mobilitzem ja. I com varem dir a la interpel·lació, la nostra mobilització ha de ser en dos fronts, un l'estatal i l'altre l'autonòmic. En aquest sentit hem presentat la nostra moció.

No és d'ara que Unió Mallorquina ha presentat propostes en aquest sentit, de fet dins aquesta mateixa legislatura aquest parlament, a proposta d'Unió Mallorquina, va instar el Govern i consells a posar en marxa instruments financers que permetin als ajuntaments obtenir liquiditat, en base als deutes i compromisos adquirits quan es trobin vençuts i pendents de pagament. I per altra banda també, a proposta d'Unió Mallorquina, es va instar el Govern de l'Estat perquè s'adoptessin mesures provisionals com la creació d'un fons específic que permetés retornar l'import de l'IVA pagat per les inversions fetes en els ajuntaments. Com hem vist, d'això no s'ha fet res. Però creim que el que hem de fer és seguir proposant i demanant solucions efectives i en positiu per veure si els diferents governs comencen a adonar-se'n de la gravetat de la situació i posant-hi remei.

Varem parlar també de les competències impròpies o obligacions que s'imposen als ajuntaments derivades de resolucions, decrets o fins i tot lleis, que arriben a suposar un 30% del pressupost total de l'ajuntament. Arrel del protocol signat el dia 24 de març entre el Govern i la FELIB per al pacte local, la Sra. Consellera ja va anunciar la creació de la futura comissió per a l'estatut d'autonomia local i va anunciar tot un seguit de funcions que tindrà aquesta comissió. No obstant això

aquestes funcions són funcions orientatives, marquen directrius i debats generals, però cap compromís vinculant. Per això des d'Unió Mallorca demanam que aquesta o una altra comissió sigui d'obligada consulta abans que es presentin projectes de llei o s'aprovin resolucions o reglaments que afectin les corporacions locals, sense perjudici de les iniciatives legislatives que puguin presentar els diferents grups parlamentaris per una qüestió jurídica.

Per a aquests casos també presentam una proposta per establir que, d'acord amb el principi bàsic de suficiència financera de l'Administració local que consagra l'article 142 de la Constitució, qualsevol canvi legislatura que atorgui noves competències o obligacions als ajuntaments inclogui la dotació financera suficient per aplicar-les i desenvolupar-les.

Per altra banda, i sense deixar de vista les competències impròpies dels ajuntaments, Unió Mallorca proposa que en el termini no superior d'un mes el Govern presenti davant aquesta cambra un informe sobre les competències autonòmiques assumides pels ajuntaments i un pla per a l'assumpció dels costos per part de l'executiu autonòmic.

Una altra proposta que presentam és la modificació del pressupost del Govern d'enguany pel que fa al fons de cooperació local, que suposi un 1% del pressupost total de la comunitat. Ara mateix és el 0,7, i el motiu de la nostra proposta és de tal importància en el sentit que aquest fons per als ajuntaments, ja que els doblers que reben van a la caixa general, diguéssim, es poden dedicar a qualsevol tipus de despesa i especialment a despesa corrent, que en aquest cas és el maldecap més gros que tenim els batles. Unió Mallorca creu que el Govern no ha de mirar aquest fons de cooperació local exclusivament com una mesura estrictament local, sinó que l'ha d'enquadrar dins el mapa general com un eix d'ajuda a la productivitat. Ja vàrem dir a la interpel·lació que per a nosaltres els ajuntaments són, per a Unió Mallorca, agents generadors d'ocupació.

Per altra banda també feim la proposta de regularitzar els deutes de les diferents administracions amb els ajuntaments en el termini màxim de tres mesos, i que paguin els interessos en cas de retard, és a dir, volem exigir que es pagui quan toca i, si es retarden, que es paguin interessos.

Pel que fa a les propostes dirigides al Govern central, veurem que són molt més ambiciosos. El motiu no és gratuït, precisament perquè el Govern central és el que té la potestat més grossa a l'hora d'implantar el nou model de finançament local, és el que millor pot posar en marxa mesures provisionals i efectives per ajudar els ajuntaments transitòriament a sobreviure fins a l'assumpció d'aquest.

Pel que fa al punt 7 d'aquest moció, sobre l'ampliació del termini per poder assolir les operacions d'endeutament del Reial Decret Llei 5/2009, de mesures extraordinàries i urgents per facilitar a les entitats locals el sanejament de deutes pendents de pagament amb empreses i autònoms, ja en vàrem parlar a la interpel·lació i crec que es defensa en els seus propis termes.

Les altres propostes dirigides al Govern central vénen motivades per la disminució de l'aportació de l'Estat als ajuntaments. Podem donar doblers a Haití, podem donar doblers a Grècia, però no tenim doblers per arreglar ca nostra. Si aquesta és la política econòmica del Govern central ens ho hauríem de fer mirar. Però tampoc no vull entrar ara en un debat que no solucionarem, avui el volem centrar en mesures concretes i eficients per als ajuntaments i que es puguin veure per part de tots els ciutadans en un curt termini. La qüestió és que el Govern central almenys no disminueixi la seva aportació als ajuntaments dins l'any 2010, com així ve reflectit en el pressupost general de l'Estat, i per altra banda que es plantegi que els ajuntaments, mentre no s'aprovi el nou sistema de finançament local que fa tants d'anys que promet, augmentin la participació fins a un 1% dels ingressos d'IVA i d'IRPF.

I la darrera proposta d'aquesta moció és la de posar en marxa plans tipus Plan E -jo l'he anomenat Plan A, Actua ya- que es puguin destinar íntegrament a la despesa corrent ja executada de les competències impròpies assumides pels ajuntaments dins el 2009 i el 2010.

Finalment, i per acabar, vull dir que a la interpel·lació vàrem aconseguir separar els dos debats sobre el finançament local, un sobre el nou model de finançament i l'altre sobre les mesures provisionals per a la subsistència dels ajuntaments fins que s'implanti aquest model. Avui amb aquesta moció el que pretenem des d'Unió Mallorca és aprovar amb el màxim suport possible aquestes propostes concretes, que sota el nostre punt de vista no resoldran, però sí que ajudaran tots els ajuntaments a continuar prestant servei a tots els ciutadans fins que el nou model de finançament sigui una realitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Alemany. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat quatre esmenes de substitució, RGE núm. 2044, 2045, 2046/10. Perdó, i també la 2047/10, ratificades mitjançant escrit RGE núm. 2050/10. Per defensar aquestes esmenes té la paraula per un temps de 10 minuts el Sr. Ribalaiga.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Dèiem el mes d'octubre passat, amb motiu del debat d'una proposició no de llei també d'Unió Mallorca i sobre finançament local -crec que la Sra. Alemany ho ha recordat amb unes paraules que jo vaig dir allà-, que el finançament dels ajuntaments era deficitari, que suportaven competències i despeses que adjectivàvem com a impròpies, i no obligatòries però sens dubte necessàries. El nostre grup en aquella ocasió va donar suport amb el seu vot favorable a la proposició no de llei de finançament de corporacions locals per part d'Unió Mallorca. Per tant en aquesta ocasió, i tenint en compte que és el mateix motiu el que mou el proposant, hem fet un esforç i volem continuar fent aquest esforç per donar el màxim suport possible a aquest tipus d'iniciatives, perquè nosaltres també estam convençuts que si no donam suport als ajuntaments i no organitzam correctament les competències i les despeses que els ajuntaments tenen i hem qualificat d'impròpies, els que ho pagaran finalment seran els

nostres ciutadans i ciutadanes, que és el que no volem de cap manera.

Per açò hem presentat nosaltres quatre esmenes, amb la intenció de fer més realistes algunes propostes que fan des del Grup Unió Mallorca.

La primera esmena és una esmena semàntica: en lloc de dir "immediatament", "major brevetat" em sembla més adequat, encara que pugui semblar una beneïtura. "Immediatament" és quasi impossible que es facin les coses, i més les coses de l'administració, tots ho sabem; per tant "a la major brevetat" ens sembla una expressió més adequada i que no renuncia a la rapidesa que és exigible en aquest cas.

La segona esmena ve relacionada en el punt 2, en la qual es proposa una nova redacció on també proposam que es treguin l'expressió "de manera immediata" i l'expressió "d'obligada consulta", no perquè pensem que no s'han de consultar, som fermes defensors que l'acció d'un govern no ha de significar els problemes d'un altre, en aquest cas l'acció del Govern de les Illes Balears no ha de significar necessàriament els problemes per als ajuntaments; una acció del Govern balear no pot ser lesiva per als interessos municipals. Per tant entenem que quan es legisla, que quan es fan reglaments, resolucions, el que sigui, que puguin afectar les corporacions locals, entenem que sí que és necessari que hi hagi algun òrgan que permeti una consulta prèvia, entenem que no necessàriament obligada però sí prèvia, amb la qual es puguin evacuar aquestes consultes necessàries perquè els ajuntaments puguin donar la seva opinió i ajudar que el Govern amb les seves resolucions d'alguna manera no lesioni els seus interessos.

El punt 4 també l'esmenam amb una nova redacció, on nosaltres proposam que es tregui el termini d'un mes i es posi un termini una mica més ample; no és perquè no vulguem que hi hagi terminis necessàriament, sinó perquè ens agradaria que els terminis fossin realistes, que es poguessin complir, i en aquest cas nosaltres proposam la present legislatura.

Finalment la darrera proposta que nosaltres feim és al punt 5, en el qual, bé, en aquest cas nosaltres, com poden suposar, compartim la necessitat d'un major i millor finançament, però una vegada més hem de recordar la responsabilitat i la prudència que ens han de guiar en les nostres afirmacions i en el que aquí aprovam. Jo crec que no fa falta que recordi a ningú que quan vam aprovar el pressupost en aquesta cambra, també amb els vots d'Unió Mallorca, el conseller Manera va començar el seu discurs assenyalant l'extraordinària situació econòmica que es vivia i l'extraordinari significat que tenia que havien baixat els ingressos per valor de 1.000 milions d'euros, la qual cosa ens feia suposar a tots que el pressupost havia de ser molt ajustat, molt a la baixa i amb molt poques possibilitats de jugar amb ell. Menys encara avui en dia, quan la situació turbulenta de l'economia mundial, europea i espanyola anuncia noves previsions pressupostàries a la baixa. Per tant nosaltres d'alguna manera no podem assumir que el Govern pugui pujar avui per avui una partida, encara que sigui molt important com aquesta de la cooperació local. Per tant la nostra oferta és que ho pugui fer l'any que ve, que suposam que les coses aniran millor.

No vull acabar de presentar aquestes esmenes sense dir que he tengut ocasió de parlar-ne amb el grup proponent, i que d'alguna manera hem arribat a alguns acords sobre la formulació que elles tenien. No sé si em correspon a mi explicar aquests acords, però jo crec que sí, i jo els exposaré.

Crec que nosaltres podem retirar l'esmena al punt 2, i crec que la Sra. Alemany ens podrà fer una proposta per a l'esmena en el punt 4. La del punt 5 crec que malauradament no tindrà més remei que continuar com està, i finalment nosaltres anunciem el vot favorable als altres punts, excepte -perdó- un darrer que jo proposaria de viva veu aquí mateix, que és que en el punt 10 no facem referència als plans E, sinó que fem referència a qualsevol altre pla que pugui posar en marxa el Govern de l'estat. Pensem que els plans E no estan pensats per a aquesta funció que se'ls demana, però sí que podria el Govern central destinar o dissenyar algun tipus de pla en què es poguessin donar ajudes als ajuntaments per despesa corrent executada. Açò crec que queda clar, no?, no es tracta de gastar més sinó de poder pagar el que tenim en deute.

Per tant jo deixaré la meua intervenció aquí i en tot cas aquestes propostes que pugui fer la Sra. Alemany i de què hem parlat abans idò nosaltres també donarem suport a les modificacions que pugui fer sobre les nostres esmenes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ribalaga. Passam ara al torn d'intervencions dels grups que no han presentat esmenes. Primerament pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger per un temps de 10 minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, presidenta. Senyors i senyores diputats, Sra. Alemany, després del debat d'interpel·lació que vàrem tenir en aquesta cambra fa 15 dies va quedar clar que hi havia un consens essencial sobre les principals qüestions del finançament local, que hi havia un consens respecte del fet que els ajuntaments tenen un dèficit crònic de finançament; hi havia un consens també sobre les dificultats creades per les anomenades competències impròpies, una denominació a la qual tots ens hem referit, i potser allò que és impropri és la mateixa denominació d'impròpia, perquè són competències que com ha dit el portaveu anterior no són legalment obligatòries però són necessàries, són competències, per dir-ho d'alguna manera, que els ajuntaments no poden deixar d'exercir perquè són les institucions que viuen de prop les necessitats de la ciutadania i, en alguns casos, perquè són competències que vénen donades per actuacions de governs autonòmics o del Govern central, que les exigeixen.

També hi va haver un consens respecte del percentatge molt baix de la despesa pública que en aquest moment correspon als municipis, que s'ha d'incrementar, i també hi va haver un consens respecte al fet que hi ha d'haver un nou model, un nou model que inclogui una nova definició de les competències, però que inclogui de manera especial i sobretot un nou model de finançament, un nou model que tothom és plenament conscients que és sobretot responsabilitat del Govern central.

Nosaltres, per tant, estam d'acord amb aquest plantejament general que es va fer i en el qual vàrem participar tots el dia de la interpel·lació, i per tant és lògic que estiguem d'acord també en els punts en què aquesta moció tradueix aquell consens bàsic. Per tant la nostra intenció és votar-la favorablement amb l'excepció que puguem fer ara respecte d'alguns dels punts.

També val a dir que estam d'acord amb les esmenes que ha presentat, tant les esmenes registrades com l'esmena que ha presentat *in voce*, com les transaccions que sembla que estan ja parlades o acordades, i a què puguem arribar respecte a la majoria dels punts. Pensam, per exemple, que aquelles esmenes que fan referència a eliminar o modular o flexibilitzar quan es parla de fer les coses de manera immediats o de manera urgent, nosaltres entenem que moltes vegades en una proposició no de llei aquesta referència de fer les coses de manera immediata o de manera urgent no pretenen tant aconseguir que efectivament el govern instat ho faci, sinó posar de manifest una crítica o assenyalar que una cosa no es fa. Per tant si podem arribar a una fórmula satisfactòria per a tots serà la manera que es pugui aprovar per unanimitat.

També estam d'acord a esmenar, en la línia del que deia el Partit Socialista, encara que no sé si aquesta es podrà fer, aquells punts que tracten d'establir per via d'una proposició de llei el percentatge concret del pressupost de la comunitat autònoma que ha d'assolir el Fons de cooperació local. Nosaltres estam d'acord amb el fet que el Fons de cooperació local ha d'augmentar, però entenem que una proposició de llei que afecti d'una manera tan numèricament taxada o tan matemàticament taxada el pressupost no hauria de ser aquesta la fórmula, i és possible, pel que sembla, que aquest sigui l'únic punt de la moció en què finalment no puguem arribar a un acord.

Respecte de l'altra esmena que ha presentat *in voce*, referida als plans E, entenem allò que ha dit el portaveu del Partit Popular. Nosaltres pensam que aquesta és una bona reflexió, que hi ha d'haver ajudes del Govern central en la línia una mica d'allò que era la filosofia del Plan E de donar recursos als municipis, però la denominació Pla E, la tenim ja molt associada a un tipus de projectes determinats, a un tipus d'actuació determinada per part del Govern central, i per tant és més lògic parlar de plans en general, tot i que compartim la idea que el Govern central ha de donar suport als ajuntaments, no només en la línia d'allò que va fer el Plan E sinó també per a altres coses, per a altres tipus de projectes i, per què no?, tal com diu la proposta per a despesa corrent.

Pel que fa a la resta de punts als quals no he fet referència, lògicament votarem a favor el punt primer, perquè és aquest punt que fa referència a allò bàsic que és avançar a la major brevetat possible -que és la fórmula que al final hem arribat a un acord- cap a un nou model de finançament municipal. Creim que aquest nou model és la petició històrica que es fa des dels municipis, és la petició que sempre fa la Federació de municipis, i si la Federació de municipis és capaç d'arribar a propostes en aquest sentit per acord de totes els partits polítics, de totes les forces polítiques, també nosaltres tenim la responsabilitat de posar-nos d'acord en la manera com instem el Govern central a abordar de manera no sé si hem de dir necessària, urgent, immediata, però sí imprescindible i sense més retards, aquest nou model de finançament.

Respecte del punt 2, també estam d'acord que hi hagi aquest òrgan mixt entre municipis i govern que hagi de veure tota aquella normativa que afecti els municipis. Respecte del punt 3, creim que és de sentit comú aquest principi segons el qual no es poden donar noves competències o no es poden donar noves obligacions a les corporacions locals sense una adequada dotació financera perquè això significaria fer encara més difícil la seva situació econòmica. Respecte del punt 4, també pensam que s'ha d'estudiar quin és l'estat d'aquestes competències autonòmiques que han estat assumides pels ajuntaments i quin és l'estat del finançament d'aquestes noves obligacions; per tant també hi estam a favor i votarem favorablement.

Del punt cinquè, ja n'hem parlat. Al punt sisè també votarem a favor de garantir el pagament de les obligacions concretes pel Govern central i pel Govern autonòmic amb els municipis, tot i que ja s'està fent alguna cosa en aquesta línia. També estam a favor dels mecanismes de sanejament de deutes que proposa el punt setè, que el Govern transfereixi a les comunitats que s'han deixat de percebre per la retallada pressupostària, tal com proposa el punt vuitè; i que també hi hagi una participació dels ajuntaments en la recaptació de l'IVA i de l'IRPF. Al punt desè també ja he fet referència.

Per tant, jo crec que estam en molt bona situació per arribar a un acord molt ample sobre la pràctica totalitat dels punts d'aquesta moció i tal com deia fa un moment si els diferents municipis, els municipis governats pels diferents partits, es posen sempre d'acord en les seves reivindicacions en el marc de la Federació de Municipis també ens correspon ara a tots els grups polítics donar una resposta unificada, consensuada i solidària a la dramàtica situació financera que pateixen els municipis.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Tadeo per un temps de deu minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. La veritat és que de la interpel·lació de fa ara tres setmanes el que queda clar és que hi va haver un acord en què és l'anàlisi de la difícil situació econòmica i financera que pateixen els ajuntaments, les passes insuficients fetes fins el dia d'avui per les distintes administracions i el que reclama, com molt bé deia la portaveu d'Unió Mallorquina, el que no es reclama avui són més competències sinó més dotació d'aquestes competències i de tenir els fons que havien de tenir que s'han minvat amb el temps i amb la difícil situació econòmica de totes les administracions.

En el seu moment quan es va abordar el nou model de finançament autonòmic els grans oblidats, una vegada més, varen ser els ajuntaments i hem de pensar que dia 6 d'abril del present any, del 2010, es va tornar a acordar per unanimitat exigir la tramitació parlamentària i l'aprovació dins l'any 2010 d'un nou model de règim local i de finançament perquè entri en vigor dins l'any 2011. El Govern central podem dir que a dia d'avui ha incomplert abordar al mateix temps del que era el nou model de finançament autonòmic, o conjuntament amb aquest nou model de finançament autonòmic, abordar el nou model de finançament local. El Govern de Madrid ha estat incapaç de donar una solució mentre, com molt bé vostè deia, ha donat solució a altres països, però no són capaços de donar solucions als problemes de la difícil situació que pateixen els ajuntaments de Balears i d'Espanya.

El passat dia 13 d'abril del 2010 el Ple del Congrés dels Diputats va aprovar també una moció presentada pel Partit Popular sobre la reforma dels governs locals i del seu nou model de finançament perquè aquesta llei sigui tramitada i entri en vigor en el termini o millor dit entri en vigor a partir de dia 1 de gener de l'any 2011, cosa que com ja he dit abans la FEM demana. Aquesta iniciativa hauria de ser suficient per poder aclarir els problemes dels ajuntaments, per poder aclarir la seva difícil situació econòmica financera, però malauradament a l'igual que aquí amb governs en minoria moltes vegades passa que s'aproven propostes presentades pels partits de l'oposició que després queden dins un calaix, per això la importància de tornar a reivindicar aquí a través d'aquesta moció que presenta Unió Mallorquina i que avui debatem en deu punts molt concrets, en deu punts que ajudaran a solucionar la difícil situació dels ajuntaments.

El primer punt, com diu la pròpia moció, constata la realitat que és que són les dificultats que pateixen avui els ajuntaments i per una altra banda instar el Govern central d'afrontar la implantació d'aquest nou model de manera immediata. Referent a l'esmena presentada a aquest punt l'important és que es faci i una qüestió semàntica no ha de ser el que pugui aturar que s'aprovi aquest punt i aquesta moció.

El segon punt que insta el Govern de les Illes Balears a crear la creació d'un òrgan conjuntament amb la FELIB i el Govern de consulta abans de presentar projectes a la llei això és fonamental. Tots aquells que han estat a ajuntaments quan el Govern presenta projectes moltes vegades es té poca informació o moltes vegades no són els projectes que molts o la majoria d'ajuntaments necessiten. Per tant, abans de presentar projectes, abans de presentar iniciatives que el Govern pugui considerar

que són les adequades s'hauria d'escoltar o s'ha d'escoltar, com és lògic, els ajuntaments com a màxims implicats i els primers que saben les necessitats que tenen els ajuntaments.

El punt tres indubtablement, ja ho he dit abans també, no és que reclami més competències o que qualsevol competència que vengui, vengui suficientment dotada i que no passi com fins ara que moltes vegades s'agafen competències que no estan ben dotades amb la qual cosa el que es fa senzillament és tornar a fer créixer la despesa corrent dels ajuntaments sense les contraprestacions que pertocuen.

Pel que fa la punt quatre que és instar el Govern a presentar en un termini d'un mes un informe de les competències autonòmiques que són assumides pels ajuntaments això és una cosa que ja també s'ha vist, no sé quin grup parlamentari ho va presentar no sé si nosaltres o ha estat un altre en comissió també, també s'havia presentat perquè creim que és una cosa fonamental per després poder veure un pla per a l'executiu autonòmic que pugui fer front a aquesta despesa que avui en dia fan els ajuntaments. És molt important tenir aquest informe d'aquelles competències que són autonòmiques i que es duen a terme i que sufraguen amb els seus recursos les entitats locals a dia d'avui.

Quant al punt cinc, instar el Govern a la modificació del pressupost de l'any 2010 del propi exercici perquè els fons de cooperació local sigui l'1% del pressupost total. Aquí hi ha una esmena presentada que fa referència, si no vaig equivocat, que això sigui referent a l'any 2011, però jo crec que davant la difícil situació econòmica que pateixen avui els ajuntaments és una cosa que s'ha de fer ja de cara a enguany. Així com el Govern balear és capaç d'emetre deute i endeutar-se en 100 milions d'euros recentment, fa un parell de setmanes, els ajuntaments han de tenir alguna mesura alguna facilitat per fer front a la despesa corrent, per poder pagar a proveïdors, perquè poder pagar a proveïdors és una altra manera de reactivar l'economia, és posar doblers en circulació i allò que no pot ser és que les distintes administracions, administracions superiors, puguin tenir eines suficients per poder tirar endavant i els ajuntaments estiguin permanentment estrangulats.

Pel que fa referència al punt sis que és instar el Govern autonòmic i central a pagar als ajuntaments en un termini de tres mesos això és també fonamental perquè això el que faria senzillament és que els ajuntaments també poguessin reduir el seu termini de pagament als proveïdors i a les petites i mitjanes empreses principalment amb la qual cosa l'economia aniria millor perquè els petits empresaris, que representen el 80% del teixit productiu de les nostres illes, doncs veurien una liquidesa molt més immediata i no amb un retard tan gros com tenen ara per part de pagament per part de l'ajuntament.

Referent al punt set, operacions d'endeutament a quinze anys, les operacions que fan referència a l'endeutament el Reial Decret Llei 5/2009 que es puguin ampliar a quinze anys això també és una cosa totalment necessària perquè si no es fa així difícilment poden ser assumides després en un termini de dotació curt, difícilment poden assumir l'amortització d'aquests préstecs que al final surt de despesa corrent, per tant, és bo allargar el termini.

Pel que fa referència al punt vuit, instar el Govern de l'Estat a transferir els ajuntaments la quantia que han deixat de percebre dins el 2010, en això torn a repetir el mateix que he dit, no sé quin punt era exactament, que dins el pressupost del 2010 hi hagués l'1%. És necessari ja dins l'any 2010 prendre les mesures necessàries per tal de poder ajudar els ajuntaments davant la difícil situació econòmica que pateixen.

Referent al punt deu, instar el Govern que mentre no hi hagi un nou model de finançament pugui participar de l'1% de l'IVA i de l'1% de l'impost de renda de les persones físiques, de l'IRPF, és allò que sense estar quantificat com a mínim ajudarà als ajuntaments a solucionar la difícil situació que pateixen mentre no hi hagi aquest model que sincerament pens que hauria d'estar en funcionament i en pràctica a partir de dia 1 de gener de l'any 2010.

Pel que fa al punt deu instar el Govern de l'Estat a un Pla E per a despesa corrent ja executada això trob que en aquests moments és el més important que podria fer el Govern de l'Estat perquè això sí que seria allò que podria fer que els ajuntaments es poguessin posar al dia dels seus pagaments, pagar en temps i en hora a les empreses, a les petites i mitjanes empreses i als autònoms, i sincerament si s'ha de dir Pla E o una altra cosa és el de menys, l'important és que es faci una mesura com aquesta, una mesura important de cara a solucionar la despesa corrent que ens aquests moments molts d'ajuntaments no hi arriben i estan en una difícil situació.

Per tant, des del Grup Parlamentari Popular donarem total suport a aquesta moció de deu punts que sincerament creim que va encaminada a fer tot allò que s'hauria d'haver fet ja des del Govern estatal amb un nou model de finançament per a les corporacions locals, cosa que no s'ha fet, i a dia d'avui és totalment necessari que això sigui així perquè els ajuntaments puguin afrontar l'any 2010 i l'any 2011 amb unes garanties de poder fer front a les seves necessitats.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el grup proponent, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. ALEMANY I MOYÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Primer de tot agrair de veritat i quasi us diria de cor a tots vosaltres les vostres intervencions, al Sr. Tadeo, al Sr. Llauger i al Sr. Ribalaiga. És veritat que hi haurà qualche punt, un en concret, que no ens podem acostar, però és un avanç molt important. Avui crec que aquest parlament aposta realment per l'administració local i això ja era necessari.

Sr. Ribalaiga, primer li contestaré les esmenes en certa forma, ja hem transaccionat, però sí que m'agradaria contestar-li el perquè de cada una. Quant a la primera entenc que tal vegada per al Grup Socialista els sembli excessiu implantar el nou model de finançament de manera immediata, però quan ja fa temps que se'n parla, del nou model de finançament, quan el Sr. Zapatero ja ens havia promès que hauria la llei de finançament l'any 2009 ha d'entendre que estam en el 2010 i que encara no hi ha res, per tant un parla d'immediat. És una qüestió semàntica en cap problema transaccional i jo li accepto en la major brevetat, cap problema.

Quant al segon punt també agrair-li que al final m'accepti completament així com estava redactat el segon punt d'aquesta moció perquè si no considerava que en certa forma descafeïnàvem bastant, si aquest òrgan compost per representants de la FELIB i del Govern no era d'obligada consulta, descafeïnàvem bastant aquest punt i ha d'entendre que jo no pugués transigir-hi.

Quant al punt quatre, Sr. Ribalaiga, podem entendre una altra vegada que el termini d'un mes sigui per ventura massa precipitat ja que són moltes les competències impròpies que han anat assumint les entitats locals durant els anys, però crec també que és excessiu pretendre que es presenta només durant la present legislatura perquè tornàrem a estar a les mateixes de ferem, farem i farem sense agafar un compromís. Per tant, aquí si cap portaveu no s'hi oposa jo diria cinc mesos, "un informe en cinc mesos", tenint en compte que tenim l'estiu per enmig. D'acord? En cinc mesos fer l'informe i llavors a conseqüència d'això crear un pla.

Quant al punt cinc, Sr. Ribalaiga, pel que fa al punt cinc de modificació del pressupost de la comunitat hem de dir que si bé estàvem disposats a negociar perquè jo he parlat amb el Sr. Ribalaiga i li he dit que podríem acceptar un 0,9, vull dir, que hi havia aquest interès a poder ser flexibles per a la seva assumpció no podem acceptar de cap manera aquest punt.

Respecte del punt deu, pel que fa al Pla E estic d'acord que la seva finalitat és el manteniment de l'activitat inversora municipal, però crec molt més necessari crear un pla similar, i també ho ha dit el Sr. Tadeo, un pla similar que faciliti el pagament de la despesa corrent ja executada de competències impròpies assumides pels ajuntaments. Per tant, si volen podríem concretar la redacció del punt deu de la següent manera: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a posar en marxa plans que es puguin destinar íntegrament a despesa corrent ja executada per les competències impròpies assumides pels ajuntaments de l'any 2009 i 2010".

I res més, Unió Mallorquina està i estarà oberta a qualssevol propostes vinguin d'on vinguin sempre que siguin valentes i constructives per a la consecució i la solució dels problemes que pretenem solucionar.

Moltes gràcies a tots.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Entenc que al punt quatre s'ha fet una proposta, seria acceptada pels diferents portaveus? Sr. Ribalaiga, té la paraula.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Sí, gràcies, presidenta. Respecte del punt quatre accept la proposta que em fa la Sra. Alemany i entenc que podria quedar redactat de la següent manera i si li sembla bé, jo crec que la Sra. Alemany ja ho ha dit d'alguna manera, però a mi m'agradaria rellegir-ho: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a presentar davant aquesta cambra en un termini màxim de cinc mesos un informe sobre les competències autonòmiques que són assumides pels ajuntaments. I en conseqüència redacti un pla per a l'assumpció d'aquests costos per part de l'executiu autonòmic." És així? Sra. Alemany, crec que és aquesta la proposta que vostè ha fet exacta i amb aquests termes doncs nosaltres acceptam la modificació proposada per la Sra. Alemany i agraïm el seu tarannà respecte d'aquesta moció.

Així i tot volem recordar que en el punt cinc nosaltres creim que hem de fer un exercici de responsabilitat, un exercici de tocar de peus en terra i de no proposar a aquesta cambra coses que tots sabem que són difícils de dur a terme com és...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Ribalaiga.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

... augmentar el pressuposts de la comunitat autònoma en aquests moments. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Respecte del punt 10 crec que també hi havia una proposta de modificació. Sra. Alemany?

LA SRA. ALEMANY I MOYÀ:

Sí?

LA SRA. PRESIDENTA:

El punt 10.

LA SRA. ALEMANY I MOYÀ:

El punt 10 quedava, havíem transaccionat que es llevava el que era "Pla E" i he fet una nova redacció que em sembla que acceptaven els dos grups, els dos portaveus. Eren uns plans, ... perdoni'm ara li ho dic: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a posar en marxa plans que es puguin destinar íntegrament a despesa corrent ja executada per les competències impròpies assumides pels ajuntaments els anys 2009 i 2010".

LA SRA. PRESIDENTA:

Estan d'acord els portaveus? Sr. Ribalaiga? Molt bé.

Per tant, passaríem a votar separatament. Quins són els punts que vol votar separatament? El punt 5. Per tant, primerament votaríem els punts 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 i 10. És així, Sra. Portaveu?

LA SRA. ALEMANY I MOYÀ:

Aquests per assentiment, crec? Em sembla.

LA SRA. PRESIDENTA:

Es poden donar aprovats per assentiments aquests punts.

Per tant, ara passaríem a votar el punt número 5.

Passam a votar i votam.

A favor, 31. En contra, 26.

Per tant, queda aprovat també aquest punt número 5.

III.2) Moció RGE núm. 1825/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de joventut, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 768/10.

A continuació debatrem la Moció RGE núm. 1825/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de joventut.

En nom del Grup Parlamentari Popular per defensar la moció la seva diputada té la paraula, Sra. Morell.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Els efectes de la crisi econòmica que patim han estat especialment virulents amb els joves, des de sempre són el col·lectiu més afectat per poder accedir al mercat laboral i per poder accedir a un primer habitatge, però la crisi que patim ha ocasionat encara més problemes als joves fent que sigui quasi impossible trobar feina o comprar un pis.

Al nostre país el percentatge de joves amb contractes temporals dobla la mitjana europea, el nombre de joves sense feina a Espanya dobla també la mitjana de la resta d'Europa i arriba al 43% el nombre de joves menors de 25 anys que volen fer feina, però no poden.

A les Illes Balears tenim 42.250 joves entre 16 i 29 anys sense feina, 9 de cada 10 mallorquins que són acomiadats tenen menys de 35 anys. Està clar que qui sofreix de manera brutal les conseqüències de l'atur són, en un 99%, els joves.

En temes d'habitatge els joves de les Illes Balears han de destinar el 85% del seu sou a comprar un pis, el percentatge més elevat de tot Espanya. Un jove hauria de guanyar un mínim de 38.000 euros l'any a la nostra comunitat per poder comprar un habitatge lliure, està clar que aquesta xifra és gairebé impossible

d'aconseguir. Essent realistes, amb un salari mitjà d'un jove del carrer la superfície màxima tolerable de compra d'un pis seria de 36 metres quadrats, el que resulta totalment inacceptable. És evident que el preu de compra dels habitatges per als joves és molt elevat, però també ho és el preu del lloguer.

En temes educatius Espanya sofreix una taxa d'abandonament escolar del 30% i ocupa el segon lloc d'Europa en abandonament escolar primerenc i dins aquests, les Illes Balears encara superen la mitjana espanyola en fracàs escolar, és a dir, encara sofrim unes xifres pitjors. El problema és que això va en augment amb els anys i ens trobam ja que l'edat mitjana d'abandonament a les Illes Balears és de 15 anys. Tot plegat fa que s'allargui considerablement el procés d'emancipació dels joves.

Per tant, podem concloure que les conseqüències de la crisi econòmica són devastadores per a les oportunitats dels joves i els aboca a situacions molt difícils i ens aboca, a la resta de la societat, a hipotecar un futur comú ja que a mig termini aquesta comunitat estarà a les seves mans.

És necessari així que el Govern deixi l'immobilisme que hem sofert aquests tres anys i es posi mans a l'obra per intentar, en l'any que queda, pal·liar aquesta situació. Necessitam idò més idees innovadores per ajudar els joves perquè la crisi no actuï com a una piconadora amb les seves possibilitats. Necessitam més mesures que arribin a la gran part de la població jove i no només a una minoria. Necessitam més recursos econòmics a totes les conselleries per demostrar amb fets i no només amb paraules que es volen escometre polítiques transversals de joventut i sobretot necessitam més atenció i més voluntat de la que hi ha hagut fins ara a totes les conselleries envers els problemes dels joves.

Presentam avui devuit punts que el nostre grup qualifica d'urgents a causa de la situació insostenible que viuen els joves a la nostra comunitat, devuit punts que demanden solucions de caire educatiu, d'igualtat d'oportunitats, normatiu, econòmic, laboral, sanitari entre d'altres.

Aquestes propostes són les següents: punt 1, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a aprovar en tres mesos un pla estratègic de joventut complet i transversal que sigui consensuat amb totes les formacions polítiques. Després de l'aprovació de la Llei integral de la joventut l'any 2006 tocava l'aprovació d'un pla estratègic de joventut que planifiqués les polítiques que du a terme el Govern en aquest sentit. Creim que s'hagués pogut aprovar perfectament dins aquests tres anys i per això demanam la seva aprovació urgent i a la vegada que es creï amb el consens de tots els grups polítics.

Punt 2. El Parlament insta el Govern a escometre el desenvolupament normatiu de la Llei 10/2006, integral de joventut. La llei té quasi quatre anys de vida i encara no ha estat desenvolupada. No és possible aconseguir una eina normativa tant adient com aquesta i no usar-la ni aplicar-la ni desenvolupar-la. Per tant, demanam el seu desenvolupament normatiu en totes les seves prescripcions.

Punt 3. El Parlament insta el Govern a prendre una nova edició de la Fira Futur Jove, una fira que era el referent de les oportunitats per als joves per poder trobar en un sol lloc tota la informació que els interessava, des de feina fins a estudis, salut, passant per oci, intercanvis a l'estranger, habitatge i un llarg etcètera.

Punt 4. El Parlament insta el Govern a iniciar les negociacions amb tots els partits polítics i amb els agents socials implicats per a la signatura d'un gran pacte autonòmic per a l'emancipació juvenil. Totes les dades exposades al començament evidencien que necessitam un pla de xoc, una eina que faci front a la situació d'urgència actual. Un pla d'emancipació que toqui tots els caires amb la participació activa de totes les conselleries i amb les aportacions de tots els partits polítics i agents socials podria donar una seriosa remuntada a les dificultats que viuen avui els joves. Necessitam una fulla de ruta sòlida per ajudar a l'emancipació juvenil i la necessitam a més amb urgència.

Punt 5. El Parlament insta el Govern a redactar i aplicar un pla de conciliació de la vida formativa i laboral per a joves. Dins el gran pacte autonòmic per l'emancipació juvenil necessitam idees innovadores que permetin que un jove que vol -i ho necessita- pugui estudiar i fer feina a la vegada. Necessitam que les empreses s'hi impliquin i facin aquesta conciliació, però també necessitam que el Govern disposi incentius per a aquestes empreses que així ho permetin i ajudin els joves a compaginar horari de feina i horari d'estudi.

Punt 6. El Parlament insta el Govern a escometre el més aviat possible el traspàs de competències de joventut al Consell Insular de Mallorca amb els mitjans suficients per al seu desenvolupament. En aquest aspecte també es du un retard de tres anys i només fa falta voluntat política per poder executar-ho. Els joves de Mallorca estan en inferioritat de condicions respecte de la resta per aquesta circumstància i creim que s'hauria d'escometre el més prest possible.

Punt 7. El Parlament insta el Govern a destinar una partida pressupostària específica a totes les conselleries per escometre polítiques destinades a millorar la conjuntura social i econòmica dels joves de la nostra comunitat que es veu agreujada per la crisi econòmica. Les polítiques de joventut han d'importar a totes les conselleries i a tots els negociats. Fer política per a joves és fer política d'habitatge, política de treball, d'agricultura, de salut, de mobilitat..., totes les conselleries s'hi han d'implicar i totes les conselleries hi han de posar una partida específica. Estam en un moment excel·lent perquè tots els departaments prevegin ja la inclusió d'aquesta reserva al projecte de pressupost per a l'any que ve. Estam a temps per fer que el pressupost del 2011 tenguin un caire vertaderament transversal i totes les conselleries prevegin dins les seves reserves, dins les seves àrees, partides per a programes específics per a joves.

Punt 8. El Parlament insta el Govern a estudiar la possibilitat d'una millora en la fiscalitat aplicada a joves d'entre 18 i 35 anys en la compra del primer habitatge. En habitatge les mesures mai no són suficients, sempre ens faltaran noves idees per facilitar l'entrada dels joves en el mercat immobiliari i un caire molt important és la reducció d'impostos a què han de fer front amb els limitats recursos que tenen els joves.

Ara que el president Zapatero s'ha carregat la desgravació per compra de primer habitatge en l'impost de la renda toca al nostre govern estudiar la possibilitat d'alleugerir la fiscalitat per a joves.

Punt 9. El Parlament insta el Govern a reimplantar el trilingüisme a totes les escoles i instituts de la nostra comunitat. En un moment eminentment competitiu, necessitam joves ben preparats i amb elevats nivells formatius. El trilingüisme fou iniciat la passada legislatura pel Govern del Partit Popular i aquest govern el va suprimir negant així la possibilitat de més formació, més excel·lència i més qualificació dels nostres joves.

Creim fermament que el trilingüisme és una eina fonamental per als nostres joves i també per al futur d'aquesta comunitat i per això demanam que es reimplanti tan aviat com sigui possible.

Punt 10. El Parlament insta el Govern a incentivar i millorar les ajudes a l'autoocupació de joves. En el mateix sentit que apuntaven els punts 4, 5 i 7 instam que dins el pla d'emancipació es facin aquestes ajudes als joves que són emprenedors, que són valents i que fins i tot en moments de dificultat volen crear llocs de feina i volen crear riqueses.

Punt 11. El Parlament insta el Govern a incloure dins el Ple estratègic 2010-2018 un estímul destinat específicament a estimular les activitats econòmiques de joves d'inserció laboral per a joves.

Punt 12. El Parlament insta el Govern a promocionar i impulsar programes d'intercanvi educatiu entre joves de la nostra comunitat i joves d'altres països. Són coneguts els intercanvis que es fan a la Universitat, però realment tenen molt poca participació i trobam que s'haurien d'impulsar també a altres àmbits formatius.

Punt 13. El Parlament insta el Govern a establir programes de foment i suport al teixit associatiu perquè afavoreixin la participació activa d'infants i joves immigrants al lleure i activitats educatives.

Aquest punt l'enllaçaré amb el 14: el Parlament insta el Govern perquè l'elaboració dels plans estratègics en matèria de polítiques de joventut es treballi la immigració com a eix transversal.

Aquests dos punt fonamentals van lligats. Es la nostra responsabilitat la integració dels joves que vénen a viure a la nostra comunitat, hem de conèixer les seves inquietuds i facilitar que formin part en igualtat de condicions de les activitats educatives, del temps de lleure, del campament d'estiu com un més que són de la nostra societat. Per tant, és imprescindible que es treballin com a eix transversal aquestes polítiques.

Punt 15. El Parlament insta el Govern a fer un pla d'educació sexual per a joves amb mesures específiques per evitar els embarrassos no desitjats, els avortaments en adolescents, el control del dispensament de la píndola de l'endemà, així com la disminució de l'impacte de les malalties de transmissió sexual i VIH Sida.

Sabem que aquestes dades no milloren, sabem que tenim molts de problemes en aquest sentit i necessitam, encara que no ho sembli, sembla que internet arriba a totes les cases de les Illes on tothom té molta informació, sembla mentida que encara hi hagi molta manca d'informació en aquests assumptes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Morell, ha d'anar acabant.

LA SRA. MORELL I CUART:

Sí, Sra. Presidenta, acab tot d'una. El punt 16, el Parlament insta el Govern a augmentar les ajudes atorgades per desplaçament a joves de Menorca, Formentera, Eivissa. És una reivindicació contínua dels joves de les altres illes menors, que necessiten aquestes ajudes en igualtat d'oportunitats que els hem d'oferir als joves de Mallorca, també s'ho mereixen els joves de les altres illes.

Punts finals, 17 i 18, més participació dels joves mitjançant la promoció de l'associacionisme i també convocar una campanya de campaments a Mallorca que fou inexistent l'any passat per als joves d'aquesta illa.

El nostre grup està disposat a consensuar i transaccionar tots els punts d'aquesta moció si això vol dir donar un gir important i que les polítiques per a joves que faci aquest govern... que mostrin...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell.

LA SRA. MORELL I CUART:

... que sí els interessa el que passa a les seves vides. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, abans de res s'ha de reconèixer que efectivament el Govern de les Illes Balears porta un cert retard en tota una sèrie de polítiques destinades a joventut, però aquest retard en determinats àmbits s'explica per dues raons al meu parer fonamentals: una òbviament -i ens hi hem de referir contínuament- és la crisi econòmica que pateixen les Illes Balears, com la resta del món, que unida al finançament deficient de la nostra comunitat autònoma no permeten desenvolupar totes aquelles polítiques de joventut que ens agradaria. Dos, la remodelació del Govern de les Illes Balears amb la desaparició de la Conselleria de Joventut i Esports i l'articulació de dues direccions generals, una de Joventut i una d'Esports, adscrites també a dues conselleries diferents ha provocat lògicament el consegüent retard en el desplegament de les polítiques a realitzar.

D'altra banda també hem de tenir en compte que les polítiques de joventut són transversals i que, per tant, d'una manera o altra afecten les diferents conselleries del Govern. Aquesta transversalitat permet també que el Govern faci les estableixi les seves prioritats independentment de la pròpia estructura. Així per exemple per les circumstàncies que hem exposat anteriorment s'ha hagut de rebaixar el volum de les subvencions o ajudes a entitats juvenils, però en canvi s'ha fet un esforç suplementari pel que fa a polítiques d'habitatge o per a l'ocupació. Aquestes polítiques tenen una incidència directa en l'àmbit de la joventut.

En aquest sentit per tant consider apropiats els punts de la moció 10 i 11, que ens presenta avui el Partit Popular, perquè el Govern ja treballa a millorar els ajuts per a l'ocupació o l'autoocupació i també perquè hi ha iniciatives en el sentit expressat al punt 11. En qualsevol cas aquestes iniciatives es poden ampliar i per tant òbviament entenem que s'ha de prestar atenció a aquest punt esmentat, però no ens estendrem, per descomptat, a comentar punt per punt una moció que en el meu parer és molt extens, no tenc clar si de veritat es tracta d'una moció amb uns quants punts específics per millorar les polítiques de joventut del Govern o si més bé es tracta d'una explicació, d'una exposició d'un programa general de polítiques de joventut.

Lògicament això implica que la majoria dels punts són acceptables, però d'altra banda també suposa que en molts de casos no es tracta de qüestions puntuals sinó d'elements a desenvolupar durant un temps considerablement més llarg o a llarg termini.

Malgrat aquesta posició favorable envers la majoria dels punts, m'agradaria esmentar que hi ha tres punts que entenc que votarem en contra, són els punts 7, 9 i 18. El punt 7 pensam que no es pot votar favorablement perquè implicaria en aquests moments destinar unes partides pressupostàries que a hores d'ara són del tot impossibles, s'ha d'estudiar per tant abans la realització dels pressupostos anuals de la comunitat, de quina manera es podrien dur a terme aquestes partides.

Pel que fa al punt 9, aquest punt sobre el trilingüisme, diria que el Govern de les Illes Balears ja treballa perquè els nostres estudiants siguin trilingües, però no ho fa de la mateixa manera en què ho fèiem a l'anterior govern, és un diferència de mètode. Avui dia mitjançant les seccions europees l'ensenyament de l'anglès i en anglès va avançant d'acord amb les possibilitats dels centres i d'una manera gradual i coherent.

Contràriament a aquests punts esmentats valor molt positivament -i m'agradaria ressenyar-ho- els punts 13 i 14. Certament s'ha de treballar seriosament dins les polítiques d'immigració aquelles que es refereixen als joves immigrants. És molt important fomentar l'associacionisme entre ells com a via d'incorporació a la nostra societat, també ho és la necessitat de tractar la immigració com a eix transversal.

Crec sincerament que aquests dos punts són molt oportuns i que el Govern els ha de recollir perquè el tractament de la immigració, de la incorporació dels immigrants, especialment els joves, a la nostra societat constitueix una de les assignatures pendents d'aquest govern. De tota manera he de dir que al punt 13 el portaveu del BLOC li farà una transacció que trobam oportuna i que completa el sentit del punt 13.

També votarem favorablement el punt 6 perquè les competències de joventut passin al Consell Insular de Mallorca, però possiblement l'enfocament és diferent del que fa vostè. Per a nosaltres suposarà un procés d'aclariment en qüestió de pressupostos i similars i se superarà la confusió històrica entre el Govern de les Illes Balears i el Consell de Mallorca, per tant per a les illes menors aquest aclariment és important. Per tant, valoram positivament el punt 6.

Finalment, acabam, hi ha tota una sèrie de punts -els punts 2, 4 i 5- que són punts que fan referència al desenvolupament normatiu, també òbviament hi votarem a favor. Al punt 1, sabem que el Govern ja hi treballa. Al conjunt de tots els punts, pens que els podem votar tranquil·lament tenint en compte que en bona part es tracta de qüestions en les quals es treballa, que s'han d'anar treballant, però que es refereixen al recorregut a mig termini i no a actuacions puntuals i que per tant no es poden resoldre de manera immediata, però sí em sembla bé que es puguin anar resolent de manera... a mig recorregut.

Crec que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, ha d'anar acabant.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, ja acabam, gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. També pel Grup Mixt la Sra. Sureda té la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, aquesta moció que avui ens ha presentat el Grup Parlamentari Popular ens parla d'un tema molt complex: la política a aplicar en temes de joventut.

Els joves són avui en dia un dels col·lectius més heterogenis de la societat encara que els problemes per accedir a un habitatge o a un lloc de treball, les dificultats per a una formació continuada o per combinar formació i treball, l'accés a les noves tecnologies, la renda i fiscalitat dels joves, l'emancipació, l'autoocupació, etc., són una constant en tots els seus segments. Tot això fa que sigui important que el Govern tengui un acurat esment als temes de joventut.

Primer de tot cal dir que des d'Unió Mallorca trobam a faltar la incidència en la necessitat de polítiques veritablement transversals per als joves, una aposta valenta per unir joventut i noves tecnologies, que no es manegi el pressupost suficient per poder front a les necessitats d'un col·lectiu que significa futur. Des d'Unió Mallorca pensam que hem de ser valents i que hem de fer una aposta decidida per al jovent.

Pel que fa als punts de la moció faré referència a aquells que des d'Unió Mallorca creim més necessari matisar o fins i tot esmenar. Per començar, al punt primer he de dir que Unió Mallorca quan estava al Govern va deixar redactat un pla estratègic de joventut, un pla que recollia les polítiques de joventut que havia de dur a terme el conjunt del Govern amb una descripció del programa o acció concreta que cada conselleria havia de desenvolupar respecte als joves. També cal dir que no totes les conselleries varen desenvolupar els programes i que n'hi havia algunes més receptives que d'altres, però de tota manera creim en la necessitat de consens amb totes les formacions polítiques, ja que sense aquest consens n'hi ha interès en posar-les en pràctica en un govern de pacte ni continuïtat en el temps per veure els seus fruits.

Per tant, Sra. Morell, votarem a favor aquest punt, encara que ens agradaria que no es deixassin en un racó les propostes ni el pla estratègic que va desenvolupar Unió Mallorca quan regentava la Conselleria de Joventut.

Per altra banda, des d'Unió Mallorca pensam que la Llei integral de joventut que es va aprovar al 2006 s'ha de desenvolupar i s'ha desenvolupar incorporant-hi polítiques innovadores i capdavanteres, si per aquest motiu és necessari modificar la llei tendran el suport d'Unió Mallorca, no ho dubtin.

Pel que fa a la fira Fitur Jove, hem de dir que, des de la nostra experiència en el Govern i d'acord amb les enquestes fetes als joves, aquesta fira no acomplia l'objectiu d'informar, d'assessorar i orientar els joves. Nosaltres vàrem començar un programa, que es deia Interferències, emprant les noves tecnologies de la informació i comunicació, amb el mateix objectiu que la fira, però no vàrem poder acabar-ho i actualment està aturat.

Sra. Morell, Unió Mallorca no és gelós de la seva forma de fer les coses, pel que li proposa una esmena *in voce* a aquest punt 3, que digui: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a reprendre noves edicions de fires per a joves, consensuades amb les associacions juvenils, emprant les noves tecnologies de la informació i comunicació, amb l'objectiu d'informar, d'assessorar i orientar els joves de les Illes Balears."

Pel que fa al traspàs de les competències cap als consells insulars, he de dir, com no pot ser d'altra manera, que Unió Mallorca hi està d'acord sempre que es doti suficientment aquesta transferència. Per altra banda, com ja he dit, els joves són el futur de la nostra societat i donada la crisi econòmica que vivim no podem permetre que les pressions fiscals aturin i desanimin els nostres joves per tirar endavant. Per tant, no només s'ha d'estudiar la possibilitat de millorar la fiscalitat aplicada als joves d'entre 18 i 35 anys, sinó que ja hauria de ser una realitat i s'hauria de posar en marxa com més aviat millor, tot i la poca ambició, que a aquest punt li donarem suport.

En canvi, no donarem suport al punt número 9 de la moció, perquè Unió Mallorca no està d'acord amb el model de trilingüisme del Partit Popular, on minvaven les hores lectives del català propi de les Illes Balears, tret identitari irrenunciable per a nosaltres, encara que sí que estam d'acord amb la màxima que com més llengües es parlin millor serà el futur dels nostres joves. He de dir que el trilingüisme no pot anar en contra de les nostres arrels, de la nostra cultura ni de la nostra riquesa.

Pel que fa referència al pla d'educació sexual, he de dir que Unió Mallorca va dur a terme un programa més innovador, que es diu PAS, Punt d'Assessorament sobre Salut, amb la participació d'entitats sense ànim de lucre, com Projecte Jove, ALAS, Creu Roja, etcètera. Aquest programa dóna assessorament personalitzat, estudis sobre salut als joves i formació professional. Faríem una esmena a aquest punt 15, allà on digués: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb el Punt d'Assessorament de Salut, impulsant-hi l'educació per a joves amb mesures específiques", i tot el que segueix en aquest punt.

Ja per acabar, tampoc no donarem suport al punt 18, perquè creim que les polítiques de joventut no només són campaments i clubs d'esplais, a més la intenció era que fos el Consell de Joventut qui ho tiràs endavant. Creim que la política de joventut ha de ser transversal, actual i innovadora, que permeti als joves desenvolupar-se a si mateixos, per encarar un futur ple de garanties i recursos.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En nom del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Morell, realment són molts els punts, com s'ha apuntat, que toca la moció del Grup Popular, i tot i que hi ha hagut aquest element de què se'ns demanen idees innovadores i que hi ha d'haver més fets que paraules, la veritat és que no veim diferències substancials entre les propostes que es fan, les escrites, les que hem pogut constatar, respecte de les polítiques de joventut que es duen a terme, i per tant, i de fet per mostrar-ho així, votarem a favor de la majoria dels punts. Nosaltres creim que el marge de maniobra és el que és i en qualsevol cas les idees innovadores que vérem a l'anterior legislatura, algunes d'elles doncs no les seguirem, d'altres sí, perquè són el camí idoni, i no posaré exemples respecte d'opinions i de temes que varen posar d'actualitat la política de joventut a l'anterior legislatura.

Sí que veig una, veig amb preocupació que crec que aquesta cambra i en general dins el debat polític, no tenc la sensació que visquem realment la situació de dificultats financeres i de tot ordre que viuen les finances públiques; tenc la sensació que l'única manera que es transmet de fer millors polítiques és gastant més al mateix moment que es diu que hem de gastar molt menys, la qual cosa crec que hauríem de fer un esforç, i només és un petit parèntesi abans de començar, que hauríem de fer una reflexió: de manera inevitable el Govern, que haurà d'establir una prioritat absoluta en les seves polítiques i tenir molt clara cada despesa l'austeritat en la que l'expressa i els objectius que resol, que afronta. Però també l'oposició, crec que tots hauríem de ser molt conscients del moment que vivim, tremendament delicat, si no és evident que resulta molt fàcil dir en tot que es gastí el doble o el triple, i avui ja ho hem viscut en aquesta cambra, ho veim cada dimarts, ho veim a totes les comissions, i crec que tots avui hauríem de menester un esforç addicional de responsabilitat; si no seguirem dient vostès que gastem més, nosaltres que fem el que puguem, però al final crec que donarem, traslladarem que hi ha molt poca seriositat i molt poca responsabilitat en aquesta discussió.

En qualsevol cas, si hi ha un punt en el qual hem d'assumir que no hi hauríem de ser-ne perjudicats i que és un valor estratègic de tot ordre és la joventut, com és també el seu present, els dos nivells: el futur del país i les necessitats d'afrontar les necessitats i les mancances que en aquest moment tenen.

Per tant, el primer punt, que és sobre un pla estratègic, crec que és important que es dugui a terme, hi estam d'acord, de fet s'ha anunciat que és imminent la seva aprovació. Com s'ha dit, hi havia uns treballs molt avançats i hi votarem a favor.

Respecte del consens, és evident que qui governa és el Govern, el pla l'ha d'aportar el Govern, però creim que serà molt oportú que vengui aquí a una compareixença, que s'exposi, que es recullin totes les propostes de tots els grups, però, en definitiva, que es posi en marxa el pla.

També em sembla bé desplegar la Llei de la joventut, també és normativa, però que és necessària; es tracta, crec que hi ha un grapat de decrets en marxa, segons ens apunta i que hi haurà a les pròximes setmanes, com el d'activitats de temps de lleure, el d'equipaments juvenils, Carnet Jove, qualificacions professionals de monitors i directors o la Comissió Interinsular, per tant també hi votarem a favor.

En el tercer punt, ens pareix bé que hi hagi fires de joves; no estam d'acord que precisar que sigui el model de l'edició de Futur Jove, per les crítiques que va tenir, i per tant si s'assolís un consens entorn de l'esmena que ha presentat Unió Mallorquina, nosaltres també ens hi sumariem, si no, estrictament amb l'enunciat que té en aquest moment, hi votariem en contra.

El punt quart promou un altre document, un pacte autonòmic. Jo crec que de vegades el Partit Popular ens retreu que ens dediquem a fer molts de plans i de vegades a cada punt hi ha un pla i un document per treballar, però, com que l'objectiu sobretot, que és el de l'emancipació juvenil, el compartim plenament, no sé si és la fórmula més adient, però en qualsevol cas per traslladar el suport polític que hem de fer més força en aquest objectiu, nosaltres li votarem a favor.

El punt quint, un altre pla; fer un altre pla, que també vull expressar el meu escepticisme sobre que sigui la fórmula més eficaç per afrontar la conciliació entre el temps dedicat a formació, jo no sé si li diria la vida formativa, ho trob quasi un excés gramatical, però en tot cas el temps que es dedica a la formació i el temps que es dedica al treball. Ens sembla bé, s'hi ha de reflexionar més de les mesures que ja té en aquests moments d'educació, adreçada als treballadors, que hi és, però si podem fer qualche mesura addicional, si és amb un pla que sigui amb un pla, sigui amb la fórmula que sigui però realment hem de fer un esforç per conciliar-ho, més ara després de Bolonya, amb el tema com quedarà afectada la Universitat.

En el punt sisè, es demana una transferència immediata al Consell de Mallorca. S'ha apuntat que el tema també és de finançament, però certament està molt avançat. A la reunió de la comissió tècnica de 26 de març ja es va afitar molt bé quines són les propostes de les transferències, autorització i revocació de l'escola d'educació de temps de lleure, l'assistència tècnica, material i econòmica de les escoles de formació d'educadors, programació i execució d'activitats de temps lliure, assistència tècnica, material i econòmica als municipis i a les entitats locals, l'associacionisme, creació d'instal·lacions pròpies, activitats de lleure, en fi, el llistat ja hi és, la negociació és molt avançada i jo crec que seria una bona cosa que realment es clarifiquin les competències.

En el camp, en canvi el punt setè no l'aprovaré, diu que cada conselleria ha de tenir una partida específica dins cada conselleria destinada a joventut. Avui crec que quasi totes les polítiques, evidentment totes les conselleries tenen tasques, tenen programes que afecten la joventut; definir-ho amb una partida, no ja amb un programa, sinó amb una partida pressupostària, a part d'oblidar bastant la programació per objectius i tot el que ha suposat el canvi dins la política pressupostària a partir dels objectius en lloc de tornar al món de les partides, creim que no és apropiat que cada conselleria, no ho ha fet mai cap govern, no crec que hi hagi cap govern del

nostre entorn que tenguí una partida pressupostària conselleria per conselleria on hi hagi les partides de joventut, perquè, a més, toca tants temes i tants programes que crec que no és l'operatiu. En qualsevol cas, segurament és un tema de mecànica, veurem si vostès tornen a governar com ho fan o si ens mostren com ho fan en els llocs on governen, en prendrem mostra, en aquest moment jo no ho he vist. En canvi sí que evidentment hi ha aquesta aposta pel transversal de les polítiques de joventut, això es dona per suposat.

En qualsevol cas, també, si el que es pretén és que ara hi hagi una partida, a part de les que hi ha, una partida nova dins el 2010 destinada a joventut, evidentment crec que, per honestat política, li hem de dir que no creim que ara mateix, a més a més de tot el que es fa podem crear una partida nova específica dins cada una de les conselleries destinada a joventut.

En el punt 8, hem pactat un vot favorable als joves per adquirir el primer habitatge, de fet hi ha ja en preparació aquest tipus d'iniciativa dins l'IRPF, com vostè apuntava fins ara, però hi ha d'haver qualque mena d'ajut a la fiscalitat. I de totes maneres jo sí que li vull confessar que trobo que amb l'adquisició del primer nou habitatge crec que tota la població és bastant igual, els joves han de poder anar al primer habitatge, el primer habitatge en propietat, convé que hi estigui tota la població, una persona de 50 quasi igual que una de 18, si li pareix. Per tant, una cosa és el dret a l'habitatge i tots els processos perquè hi hagi l'emancipació, després el primer en propietat és evident que en aquests moments es tractaria que tothom pogués tenir aquest habitatge amb garanties i tota la població. En tot cas, li votarem a favor.

El tema del trilingüisme, em sap greu que en lloc de donar tots suports a l'aprenentatge de l'anglès, a què tota la població tenguí competència en llengües estrangeres, vostès es mantenguin a voler reivindicar, reimplantar el sistema Fiol, d'anar contra la llengua catalana a través de l'excusa de l'anglès, amb programes no homologats.

(Remor de veus)

Això no hi estam d'acord, i ens fan votar cada dia, amb una cosa que tots hauríem d'estar d'acord ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... a donar suport a les llengües estrangeres i a l'aprenentatge de l'anglès, a voler fossilitzar que l'únic esquema és aquell del trilingüisme del Partit Popular. Idò no, tot el que sigui aprenentatge de llengües estrangeres quan vulgui, si volen implementar el seu projecte, doncs no, no tendran el nostre suport.

També estam d'acord amb animar els joves a l'autoocupació, de fet ja en aquest moment els joves menors de trenta anys, que esdevenen autònoms, tenen una ajuda de 7.000 euros i tenen ajudes en els préstecs i tenen assessorament tècnic i de formació, però si podem fer alguna fórmula addicional i trobam alguna manera, evidentment tot el que sigui suport a l'autoocupació és important.

També és evident que el Pla estratègic d'estímul a l'activitat econòmica ha de tenir en compte els joves, ja s'acompleix, jo ara no en faré un repàs perquè se m'acaba el temps.

També es fan intercanvis educatius, però si podem fer més doncs s'hi ha de fer un esforç addicional i ens pareix bé instar el Govern a fer-ho.

En els punts 13 i 17, ja se'ls ha apuntat, sobre el foment de l'associacionisme trobàvem que feia falta una referència al respecte de les competències dels consells, que són en primer terme els que han de donar suport a la participació de les associacions a nivell insular. Sí que li fem amb la proposta una referència específica al Govern pel que sigui interinsular i per al Consell de la Joventut, que ha de menester un suport addicional, i que així ens hi comprometem a les esmenes que li hem presentat com a transaccions als punts 13 i 17.

El punt 14 diu una cosa que ens sembla elemental, que hem de tenir en compte les polítiques d'immigració o els immigrants joves dins les polítiques de joventut, hi estam completament d'acord i hi votarem a favor.

Al punt 15 hi ha aquest pla estratègic, jo vull recordar que en temes sanitaris la Llei orgànica nova sobre interrupció de l'embaràs ha obligat les comunitats autònomes que hi hagi un pla estratègic de salut sexual i reproductiva, ja hi haurà aquest pla, que l'hem de fer per normativa bàsica de l'Estat. Vostès diuen que, a més, n'hi hagi un altre, no sé si és el mateix o n'hem de fer un altre. En qualsevol cas, votarem a favor, però jo no sé si amb tants plans, el que crec que és important és dur a terme les polítiques que s'hi expressen.

Sabem que tenim diferències, com hem vist a la Comissió de Salut, amb les que duria a terme el Partit Popular, però en general, el 90% de les propostes que es fan sobre salut sexual i reproductiva i afectivosexual, hi estam d'acord a dur-les a terme.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, ha d'anar acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Idò, acab, Sra. Presidenta. Donam suport també al punt 16, sobre millora dels ajuts als desplaçaments interilles per anar a la UIB.

En tot cas, crec que són quinze punts a favor (...) amb les transaccions que li apuntam, i crec que seria bo que hi hagués avui un ampli consens amb les polítiques de joventut que s'han de dur a terme.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Dalmau.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El posicionament del Grup Parlamentari Socialista davant aquesta moció presentada en matèria de joventut per part del Partit Popular, el primer de tot que volíem és agrair el to de la intervenció de la Sra. Morell, perquè no té res a veure amb el to que vostè va dedicar a aquesta temàtica el passat divendres, quan es manifestava acusant aquest Govern d'una sèrie de qüestions que tot seguit argumentaré, i veurà com s'estan fent moltes accions, moltes formes de fer política de joventut, diferents evidentment de les que vostès apostarien, però que s'està fent feina.

Passant a referir-me al contingut de la moció, des del nostre grup donarem suport a les transaccions fetes tant per Unió Mallorquina del Grup Mixt, com pel BLOC, perquè creim que el contingut d'aquestes transaccions milloren molt la moció que vostè presenta. Acceptarem, si vostès ho consideren, aquestes transaccions, si vostès accepten aquestes transaccions nosaltres votarem a favor d'aquests punts transaccionats i votarem a favor de tots els punts, manco els punts 7, 9 i 18.

Pel que fa al punt 7, perquè creim que es fa, perquè el Govern de les Illes Balears ja realitza, per mitjà del foment de la contractació indefinida o fixa-discontínua, per mitjà de la promoció de l'economia social, així com des del foment de la contractació indefinida inicial, vinculada a projectes de recerca més desenvolupament més innovació. Com exemple, comentar-li que des de la Conselleria d'Educació i Cultura, mitjançant la consulta jove que es du a terme a alguns centres d'educació secundària, amb l'objectiu de realitzar promoció i educació per a la salut dels joves escolaritzats; també altres accions que es fan des de la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques a través de l'actuació Ets jove i a ara et toca a tu, amb ajudes a l'emancipació per accedir a un habitatge. Des de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, amb el pla per incentivar la contractació de joves pagesos. Evidentment, totes les conselleries estan amb un pressupost molt ajustat, però creim que fem feina.

Pel que fa al punt 9, al qual també hi votarem en contra, evidentment ja ho ha expressat el Sr. Alorda, el votarem en contra perquè ja saben quin és el nostre posicionament en el tema del trilingüisme pel qual vostès aposten i que, a més, han intentat colar en aquesta proposició no de llei, que creim està un poc descontextualitzat.

I al punt 18 també hi votarem en contra.

Vostè comentava, Sra. Morell, quan es referia a la presentació d'aquesta moció, que li preocupava bastant que els joves fossin un 45% dels que eren contractats temporalment. Jo li he de dir, Sra. Morell, que així i tot, a pesar d'aquesta situació econòmica que patim, a Espanya fa uns anys, quan el Partit Popular governava, aquest tant per cent s'elevava fins a un 65%. Vull dir que crec que és d'enhonor que s'hagin rebaixat 20 punts per davall aquesta promoció de contractes temporals i evidentment que no s'augmenti, quan el Partit Popular governava 1 de cada 3 treballadors eren contractes temporals, i això era de l'època del Sr. Aznar, i augmentava fins a un 250% la mitjana europea.

De totes formes, entendra que el sentit d'aquests grups parlamentaris que volen donar suport a aquests punts que vostè manifesta, ho fan perquè entenen i comprenen que des del Govern de les Illes Balears es fa molta feina en totes aquestes accions que vostè proposa, perquè aquí sembla, moltes vegades sembla que abans d'aquest govern no hi ha hagut res, sembla que no hi ha hagut res, sembla que ningú no ha tengut responsabilitats en matèria de joventut en aquesta comunitat autònoma, sembla que els únics responsables en matèria de joventut han estat el Partit Socialista, el BLOC i fins al mes de febrer Unió Mallorquina, que formava part de l'equip de govern. Per tant, crec que no podem ni molt manco eludir responsabilitats pel que fa a la gestió que vam desenvolupar en matèria de joventut en aquestes illes i crec que amb això queda molt clar i molt evident i patent que el Govern de les Illes Balears al dia d'avui fa una feina important per entendre i comprendre la situació que pateixen els joves a les nostres illes i per donar una resposta a aquesta situació.

Pel que sembla, si més no curiós, i em referiré a les accions que vostè, com a diputada, també ha fet a l'exterior d'aquest hemicicle, defensant i manifestant-se davant l'Oficina d'Emancipació Jove, i a més li comentaré que em varen sorprendre molt les manifestacions que vostè, com a diputada, va realitzar dient que l'Oficina d'Emancipació Jove havia estat una iniciativa del Partit Popular quan governava en aquesta comunitat autònoma. Sra. Morell, l'Oficina d'Emancipació Jove formava part d'un conveni de col·laboració amb l'INJUVE, Institut de la Joventut d'Espanya, on s'abonava quasi més d'un 75% del pressupost; és a dir, que manifestar-se davant l'Oficina d'Emancipació juvenil de les Illes Balears i justificar que això va ser el que va fer el Partit Popular en matèria de polítiques de joventut, sincerament, Sra. Morell, em sorprèn.

Jo li puc mostrar, si vol, el *Butlletí Oficial de l'Estat* on hi ha, a l'annex, el conveni de col·laboració entre l'Institut de la Joventut i la comunitat autònoma de les Illes Balears, on les clàusules que s'hi especifiquen diuen que s'han de fer programes sobre emancipació; sobre cultura, oci i temps lliure; sobre convivència i diversitat; sobre participació, voluntariat i associacionisme; sobre informació i noves tecnologies; sobre matèria de joventut en el marc dels acords bilaterals entre Espanya i altres països. I li diré més: aquest conveni de col·laboració al qual jo faig referència suposava transferir a la comunitat autònoma fins al 75% de la quantitat que es pressupostava, que eren prop de 150.000 euros. Per tant, Sra. Morell, el que no pot justificar és que en matèria de joventut el que el Partit Popular va fer va ser l'Oficina d'Emancipació Jove, perquè no.

Vostès, quan es varen anar a manifestar, es varen equivocar de lloc, es varen equivocar de lloc; vostès haurien d'haver anat a manifestar i a justificar que vostès el que varen fer en gestió de matèria de joventut va ser Turisme Jove, i això tothom ho sap i tothom ho entendria d'aquesta manera. Jo no entraré en aquest tema perquè crec que no és l'objecte de debat i crec que tampoc no interessa destacar que vostès l'única herència que varen deixar és Turisme Jove.

Pel que fa a l'acció de govern, em referiré també a la transversalitat de les accions en matèria de joventut. Jo crec que les accions de la renda bàsica d'emancipació posada en marxa són importants i són a més un punt i a part en la política d'emancipació juvenil en el nostre país. Els ajuts al primer habitatge que s'estan realitzant des de la Conselleria d'Habitatge crec que són molt importants. Altres portaveus han destacat també les diferents accions que es produeixen des d'altres conselleries, i jo tampoc pens referir-me a totes i cadascuna perquè repetiria el missatge, he de comentar que en conseqüència nosaltres creim que la diferència pel que fa a la gestió de les polítiques de joventut és bastant notòria, i per tant, amb la voluntat d'arribar a acords per part del nostre grup i també dels altres grups que donen suport a aquest govern, nosaltres, com ja hem manifestat, amb la voluntat d'arribar a acords votarem a favor d'aquests punts, llevat dels punts 7, 9 i 18.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Dalmau. Sra. Morell, té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, vull donar les gràcies per l'ampli suport que donaran a aquesta iniciativa. La veritat és que estam satisfets. Volem dir que acceptarem totes les transaccions que ens han proposat a tots els punts que ens han dit, no hi ha cap problema a transaccionar si allò important aquí és sortir amb quasi una amplíssima majoria de tots els punts, llevat de dos, potser, en què no tendrem aquesta unanimitat, però crec que és molt important que facem una reflexió entre tots, que en aquesta tribuna es parla molt poc de joventut, que el caire transversal hauria de calar molt més a les conselleries. Jo convidaria la consellera que du els temes de joventut ara mateix que passi a cada un dels diputats i a cada un dels consellers els estudis que ha tret darrerament la conselleria, que se'ls estudiïn i que ho mirin d'una manera un poc més forta.

El tema de la joventut és un tema molt important, estam parlant del futur d'aquesta comunitat, estam dient que és una forma que a vegades és difícil d'arribar al fons, però jo de veres que vull incidir en el fet que és molt important que facem molt més cas al que passa als nostres joves, és el futur d'aquesta comunitat. Per tant amb tots els caires transversals jo vull defensar tots i cada un dels punts que hem presentat perquè crec que és molt important fer aquest pla estratègic que hem apuntat; el Sr. Alorda deia que era fer més plans, però és que és necessari posar més l'apunt i l'accent en els plans per a joves, perquè són els joves que ho estan sofrint i les xifres canten per elles soles. El 99% de les persones que queden a l'atur són joves, és que les

xifres totes soles ens diuen quins són els resultats, i qui ho pateix són els joves.

Per tant jo crec que hauríem de fer molt més cas, jo sí que deman una mica més de voluntat als consellers, més intenció als consellers per posar en marxa aquests plans, i també vull dir que aquesta moció era extensa, o és extensa, i era ambiciosa, però precisament era ambiciosa perquè en aquest parlament es parla molt poc de joventut i n'hem de parlar molt més. I també és ambiciosa perquè ens agradaria que el Govern s'implicàs molt més.

I també he de dir que són 18 punts o 16 punts els que aprovarem per unanimitat, en els quals també estarem molt vigilants, és a dir, que aquests punts s'han de complir i nosaltres esperam que d'aquí a final d'any si pot ser, perquè ja queda molt poc de legislatura, es posin en marxa i es compleixin perquè és molt necessari dur-los a terme.

Vull reiterar l'agraïment a tots els grups polítics, també que és molt necessari donar més accent als temes de joventut, en tots els temes, en tots els caires, i només vull fer una petita puntualització al que ha dit el representant del Partit Socialista, que diu que estam d'enhonorabona perquè les xifres són inferiors ara. Si això, si la situació d'ara és una situació d'enhonorabona, estam ben arreglats, perquè el 99% de les persones que estan a l'atur són joves; estam ben arreglats! Fa tres anys que governen. Què em conta? Fa tres anys que vostès, el Partit Socialista, governen. Què em diu d'altres èpoques? O sigui que vostès estan contents d'així com estan les coses ara, el Partit Socialista està content de com tenen la situació els joves ara!. Molt bé, molt bé molt bé molt bé!

(Alguns aplaudiments)

Estupend. Ens pareix molt bé.

I sobre l'Oficina d'Emancipació Jove, que no podem dir que el Partit Popular va obrir una oficina d'emancipació jove perquè els doblers venien de Madrid? O sigui, que el tren no el fa aquest govern perquè els doblers vénen de Madrid?; o sigui, el tren no el fa aquest govern perquè vénen de Madrid? Bé, el tren, diguéssim l'electricificació. Home, clar!, la finançació se cerca a altres bandes però la voluntat, i la voluntat sobretot que una cosa funcioni, la va tenir aquell govern de l'anterior legislatura. És una oficina que jo sempre he dit que continua funcionant molt bé i que se li ha de donar encara més impuls perquè és una oficina que està a un lloc estratègic, on els joves tenen bastant facilitat per acudir a fer les consultes que necessitin, i és una bona iniciativa que vàrem obrir nosaltres i que vostès la continuen, i nosaltres estam molt contents que la continuïn i que a més l'impulsin, i que siguin moltes més les iniciatives que es donin i que sigui molt més fàcil accedir a la informació, ja que un jove sempre té algunes reticències a l'hora d'anar a cercar informació.

Per tant vull donar les gràcies, lamentar només que no es pugui aprovar el tema del trilingüisme, una cosa de què podrem parlar en altres ocasions però que creim que és una llàstima perquè és una gran oportunitat per als nostres joves.

I sobre els campaments a Mallorca, no sé si això vol dir que enguany no hi haurà campaments d'estiu a Mallorca; això seria una molt mala notícia, no pot ser que no hi hagi campaments d'estiu a Mallorca com sí n'hi pot haver a les altres illes, perquè seria un greuge comparatiu; ja no n'hi va haver l'any passat i el Consell de la Joventut i totes les associacions juvenils s'hi varen posar en contra i varen estar molt molestes amb el Govern. Per tant no puc entendre que enguany no hi pugui haver campaments d'estiu quan s'havien fet durant 25 anys, governàns qui governàns. Per tant esper que tinguin una altra solució amb el tema, perquè seria inadmissible simplement dir que no perquè no. Res més. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell.

(Aplaudiments)

Sra. Morell, senyors portaveus, entenem que podríem donar per aprovats tots els punts excepte el 7, el 9 i el 18, que passaríem a votació, i els altres amb les transaccions, els punts 3 i 15, i 13 i 17. És així?

Per tant...

(Intervenció inaudible)

Efectivament, efectivament. S'aproven aquests punts amb les transaccions, Sr. Fiol.

Passam ara a votar els punts 7, 9 i 18.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Perdoni, Sra. Presidenta. Demanam la votació separada del punt 7.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Per tant primerament votarem el punt 7. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 31; en contra, 26. Per tant queda aprovat.

(Petit aldarull a la sala)

Passam ara a votar els punts 9 i 18. Passam a votar i votam.

Resultat de la votació: a favor, 28; en contra, 29. Per tant queden rebutjats els punts 9 i 18.

IV) Debat del Dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE núm. 15200/09, de modificació de la Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears.

Tot seguit passam al debat del quart i darrer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 15200/09, de modificació de la Llei 3/2002, de 17 de maig, relativa a estadística de les Illes Balears.

Vol fer el Govern presentació de la llei? Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta, senyors diputats, molt breument exposaré simplement uns elements sintètics de la modificació d'aquesta llei d'estadística.

L'any 2002 es va aprovar la primera llei d'estadística de la comunitat autònoma amb la voluntat de poder dotar les institucions d'autogovern del país, els consells insulars, els ajuntaments, així com les empreses, els investigadors i en general tota la ciutadania, d'un instrument d'informació que completés i ampliés aquelles dades que l'Estat a través de l'Institut Nacional d'Estadística i dels ministeris ja estava elaborant per als seus fins. La comunitat autònoma presentava greus mancances en informació estadística fiable, desagregada a nivell insular i municipal, i les dades de què disposaven la majoria d'elles eren generades per les mateixes administracions de les Illes Balears i no s'explotaven degudament, amb la qual cosa no s'aprofitaven els propis recursos per oferir una informació estadística de qualitat i amb més valor afegit.

Vuit anys després de l'aprovació d'aquella llei podem fer una balanç de la seva aplicació i concloure que alguns aspectes certament eren insuficients, i això ha suposat per tant una sèrie de modificacions que són les que passam a comentar, ja dic, molt ràpidament.

A través d'un article únic vull esmentar els següents punts. En primer lloc es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 17 per establir el decret com a forma d'aprovació dels nous plans quadriennals, així com els nous elements que han d'integrar aquesta norma jurídica, com són la relació d'estadístiques oficials que s'han de dur a terme en aquest període de temps, la qualificació temàtica de les activitats i les diferents definicions dels elements tècnics. En segon terme es modifica l'article 18 per establir l'acord del Consell de Govern com a element més àgil per a l'aprovació dels programes anuals. En tercer lloc, aprofitant l'avinentsa s'han volgut esmenar algunes altres qüestions que sens dubte han perfeccionat el text: la modificació de l'article 24 de la llei per perfilar quines estadístiques seran les que podran generar dades oficials o, en altre ordre de coses, es crea la Comissió Interdepartamental d'Estadística com a fòrum integrat dins l'Institut d'Estadística, i per tal que a través d'aquest es puguin dur a terme les tasques de coordinació tècnica entre l'Institut, les conselleries del Govern i els consells insulars.

Per acabar només voldria afegir que amb la modificació d'aquesta llei es farà possible aconseguir l'objectiu que s'havia fixat l'any 2002, i que és precisament obtenir aquest cos d'estadístiques fiables, programades i, si és possible, desagregades insularment.

Voldria agrair, per acabar, a totes les forces polítiques la seva col·laboració en aquest projecte, així com a les distintes persones que des de l'IBESTAT, les conselleries o els distints àmbits socioeconòmics i acadèmics han intervengut en aquest procés per fer possible aquesta reforma. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Passam al torn de fixació de posicions i primerament, pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, ha estat ben grat treballar en la reforma de la Llei 3/2002, en el sentit que les esmenes es varen aprovar en ponència per unanimitat, cosa que passa, podríem dir, en aquesta cambra molt rarament. La modificació, per tant, de la llei ha estat consensuada sense grans problemes entre tots els grups d'aquesta cambra. Es posa de manifest que en qüestions que són de sentit comú a vegades no és tan difícil d'entendre's, i crec ben sincerament que quan això ocorre ens hem de felicitar tots.

Malgrat que la modificació pugui semblar un pur tràmit, consider que no ho és en absolut. També ho podria semblar per la facilitat amb què ens hem entès tots els grups de la cambra, però tampoc. Vull dir que l'estadística és molt important; etimològicament estadística ve d'estat, l'estadística és la ciència de l'estat i per això en la majoria de les llengües es diu amb t, "estadística".

Avui en dia l'estadística està clarament vinculada no només a la informació que han de tenir les institucions per poder dur endavant la seva tasca, sinó també a la informació, i per tant amb la transparència de cara a la ciutadania. La gent té dret a conèixer les grans fluxos de la societat, els grans nombres i la seva evolució, i certament es tracta de dades que cada vegada centren més l'interès en el conjunt de la societat. És per això que cap societat moderna no es podria comprendre sense l'estadística i sense l'impacte que l'estadística té en el devenir de la mateixa societat.

Fent una mica d'història, senyores i senyors diputats, podem constatar que el primer Estatut d'Autonomia de les Illes Balears ja determinava que les Illes tenien competències en matèria d'estadístiques d'interès autonòmic, sense aprofundir en la determinació del que són les estadístiques d'interès autonòmic perquè, de fet, totes en poden tenir directament o indirectament. Fou a partir del que permetria el primer Estatut d'Autonomia que es va aprovar la Llei 3/2002, amb un considerable retard, que venia a regular la qüestió de les estadístiques oficials a les Illes Balears per primera vegada en la història. L'any 2007 es va aprovar un nou Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i un dels aspectes que reforça clarament aquest nou estatut és la capacitat de les Illes Balears pel que fa a la pròpia estadística pública.

Aquest projecte de llei des del nostre punt de vista millora substancialment la Llei 3/2002, de 17 de maig, perquè la fa més àgil i més adaptada a les necessitats actuals de la nostra comunitat autònoma. Segons com s'interpretàs es podria pensar que el projecte de llei treu competències al Parlament, però això no és així; de fet és cert que amb la Llei 3/2002 el Pla d'estadística havia de ser aprovat pel Parlament i que amb l'actual projecte de llei bastarà que sigui aprovat pel Govern, però així i tot el Govern l'haurà de transmetre a la corresponent comissió parlamentària perquè en tenguem coneixement i perquè hi faci les observacions que consideri més adequades. Per tant no es tracta de sostreure part de la sobirania que correspon al Parlament, sinó de fer els tràmits més àgils i més flexibles.

Es tracta, en definitiva, d'adaptar la llei a les necessitats de les Balears en tant que societat moderna que necessita una estadística pública, àgil, flexible i suficientment desenvolupada que pugui donar respostes ràpides a les necessitats de coneixement de les dades que fan referència a la nostra comunitat autònoma.

Un altre punt positiu que conté el projecte de llei és la consideració que efectivament la nostra comunitat autònoma és formada per quatre illes. L'article 18 apareix modificat en relació al que han de contenir els programes anuals d'estadística, i a l'apartat 2 bis s'hi estableix clarament àmbit de desagregació territorial mínim; s'estableix cadascuna de les illes com a àmbit de desagregació mínim en les operacions estadístiques en què les fonts primàries provenen del Sistema Estadístic de les Illes Balears. Aquest apartat ens indica clarament que l'àmbit de desagregació mínim per a les estadístiques oficials a les Illes Balears serà format precisament per cadascuna de les Illes. Entenem que es tracta d'una decisió d'allò més adequada, especialment si tenim en compte que les dinàmiques socials i econòmiques a vegades són prou diferents entre cadascuna de les illes que formen la nostra comunitat autònoma.

Així mateix es reforça el caràcter oficial de l'estadística a les Illes Balears, i es remarca l'oficialitat en les certificacions, fet que dona consistència al projecte de llei que avui discutim.

Amb el present projecte de llei, si com previsiblement passarà avui s'aprova en aquesta cambra, farem un pas endavant en la modernització, agilitació i racionalització de les estadístiques públiques de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Crec que els arguments generals de la reforma de la Llei d'estadística han estat ja valorats, nosaltres només sumarem el nostre vot favorable a aquesta modificació i per descomptat, també sumarem a la importància de les dades per a una societat del coneixement. Val la pena tenir un coneixement precís, cert de la realitat per poder-hi adoptar decisions i també tenir credibilitat de les institucions que les generen, procurar no atacar quan un determinat estudi sociològic o d'estadística és contrari i en canvi aplaudir-lo quan és favorable.

En tot cas fer una crítica fonamentada damunt les dades, perquè crec que és important per part de tots que tinguem dades solvents i tenir-les present, tant demoscòpiques, com de tot ordre, dades moltes vegades senzillament objectives que serveixen molt bé la seva explotació. És important fer-hi un esforç, hi teníem una gran mancança i jo voldria reivindicar no només la Llei d'estadística de l'any 2002, sinó sobretot la feina ingent del seu impulsor, Antoni Montserrat, li va donar una empenta a nivell de comunitat autònoma d'allò que era posar al dia tots els mecanismes per dotar-nos d'aquestes informacions que val la pena reivindicar-lo.

És cert que en aquell text originari hi havia un seguit d'aspectes que en dificultaven l'execució plena, de treure-li tot el profit, per ventura la manca d'interès de la legislatura anterior de fer tots els plans i programes estadístics, doncs no va detectar aquesta dificultat, o se la va trobar i no la va resoldre, senzillament va quedar empantanegat, amb la dificultat d'haver de venir en aquest parlament a aprovar-los. Crec que és un bon símptoma veure que el que ara s'hi ha trobat, hagi volgut cercar una fórmula de posar-la al dia i de resoldre'ls perquè realment els plans i programes estadístics siguin funcionals, siguin àgils i s'arribin a dur a terme. Per tant, és una reforma que era necessària, nosaltres hi donam suport i ara no hi haurà excuses, Sr. Conseller, perquè realment arribin les dades, aquests plans i puguem treure tot el profit d'aquests programes estadístics que preveia la Llei d'estadística i que no s'han duit a terme en la seva totalitat.

En tot cas recordar, com fa la llei i com crec que dins el debat de la comissió i la ponència on tots vàrem posar èmfasi que falten dades desagregades a nivell territorial per illes, com s'ha apuntat, tenen realitats distintes i ajuden moltes vegades, fins i tot per municipis, a afinar més l'anàlisi i a prendre mesures públiques que encertin més en allò que convengui a cada zona, per tant, aquesta reflexió també la recull millor la llei, fins i tot de com venia per part del Govern, ha quedat enriquida dins la tramitació parlamentària.

Per tant, ens felicitem que hi hagi hagut aquest treball, que hagi estat fructífer, que hi hagi un consens i ara falta evidentment que venguin els fruits d'aquest procés que són aquestes dades i la seva explotació. Acab, per tant, amb aquest vot favorable, estic segur que Antoni Montserrat estaria encantat d'aquesta posada al dia de la llei de l'any 2002. I a ell li dedicam per part nostra els esforços d'aquesta tramitació. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Crespí.

LA SRA. Crespí I PRUNES:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Grup Parlamentari Socialista també, igual que els grups que m'han precedit, dona suport a la modificació de la Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears. Segons el nostre Estatut d'Autonomia, s'estableix que la comunitat autònoma té competència exclusiva en l'elaboració d'estadístiques d'interès propi de la comunitat autònoma. I la Llei 3/2002 el que va fer va ser regular l'activitat estadística d'interès de la nostra comunitat autònoma, però perquè aquesta llei sigui de fàcil i pràctica aplicació, s'han hagut de fer un seguit de modificacions.

Per la nostra banda i sense ànim de ser reiteratius, perquè així ho han explicat el conseller i els grups que m'han precedit en l'ús de la paraula, m'agradaria repetir perquè crec que és important, quins han estat els canvis, les millores d'aquesta llei i les seves motivacions. Però abans d'anomenar els canvis, de forma sintètica voldria assenyalar que tota l'elaboració d'aquesta llei ha estat marcada pel consens i el diàleg, ja que amb la feina de tots els grups parlamentaris i el propi Govern hem aconseguit trobar un text consensuat i definitiu.

Bé, els canvis que ha sofert aquesta llei han estat en primer lloc modificar la forma d'aprovació del Pla estadístic i el programa anual d'estadística. La llei anterior establia que s'aprovés per llei i ara es passa a l'aprovació per decret. És a dir, passa a ser el Govern i no el Parlament qui aprova el pla estadístic i les seves modificacions. Però això no significa que es perdi el control per part del Parlament, perquè es mantindrà el control a través de la comissió parlamentària corresponent. D'aquesta forma l'aprovació per un acte administratiu, enlloc de per una disposició reglamentària agilitarà els tràmits. En segon lloc, es veu necessària la creació d'una comissió interdepartamental d'estadística, adscrita a l'IBESTAT, que s'encarregarà de la coordinació tècnica de les distintes unitats estadístiques i la resolució de qüestions metodològiques i de procediment. En tercer lloc, la desagregació territorial, és a dir, que l'elaboració de les estadístiques es farà a nivell d'illes, sempre que sigui possible. I en quart lloc, es dona caràcter oficial a totes les estadístiques incloses en el programa anual, des del moment en què es facin públics en els mitjans autoritzats. En el cas d'estadístiques anteriors es farà necessària la certificació oficial de les dades.

Per tant i en resum, aquestes modificacions de la Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears, tenen l'objectiu d'agilitar i facilitar tota la feina que envolta l'elaboració d'estadística de la nostra comunitat. Hem de tenir en compte que l'estadística és una eina fonamental per ajudar a la presa de decisions a les persones que estan al capdavant de les nostres institucions i perquè en faciliti la seva elaboració i doni major transparència a les dades, hem modificat aquesta llei. Res més, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Crespí. Per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Jerez té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc i de forma sintètica i molt telegràficament, vull resumir el contingut d'aquesta modificació i celebrar, com no pot ser d'altra manera, l'acord de la modificació de la Llei 3/2002, d'estadística de les Illes Balears, una llei que es feia necessària certament modificar-la, entenc jo per dues qüestions cabdals i fonamentals.

En primer lloc per una adaptació normativa en relació a la darrera reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i per totes aquelles variables, en segon lloc, que en aquest terreny s'hagin pogut produir i hagin compromès el contingut de la Llei anterior. Per aquestes qüestions pens que aquesta reforma normativa s'havia de portar a terme i materialitzar. I per altres qüestions que avui damunt aquesta tribuna s'han posat de manifest i certament el conseller ha fet esment a totes i cada una d'elles.

Però independentment de tots aquells canvis de caràcter favorables i profitosos i de caràcter tècnic i funcional que recull aquesta modificació, com pugui ser la creació de la Comissió Interdepartamental d'Estadística o la que estableix que el Pla d'estadística sigui aprovat mitjançant decret de govern, jo voldria destacar de forma especial la introducció de les esmenes del meu grup parlamentari, el Grup Parlamentari Popular, que fan referència especialment a l'àmbit de la desagregació mínima i en relació que la desagregació mínima sigui el territori insular. Aquesta important incorporació d'aquestes dues esmenes ho són també per dues qüestions també que consider absolutament cabdals.

En primer lloc s'ha de reconèixer la pluriinsularitat d'aquesta comunitat. En moltes ocasions les dades es contemplaven sols des del punt de vista de la comunitat autònoma, des d'una perspectiva universal i mai des d'una perspectiva singular, prenent l'illa sempre com a principal referència estadística, les dades seran molt més encertades. Aquesta circumstància era susceptible de provocar una distorsió en el resultat final i precisament per no caure en aquesta distorsió, hem introduït aquestes dues esmenes i estic absolutament content que hagin estat ben rebudes pels diferents grups parlamentaris. I en segon lloc, perquè òbviament en la confecció de lleis i normativa, es prengui consciència que si bé el nostre territori inclou quatre illes, hi ha situacions que recomanen fer consideracions especials a la nostra realitat insular de forma singular.

Per tant, dit això, només em queda agrair la sensibilitat dels grups parlamentaris per tal de recollir les nostres propostes i celebrar, com no pot ser d'altra manera, l'aprovació per unanimitat d'aquesta reforma de la Llei 3/2002, d'estadística de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Portaveu. Escoltades les intervencions dels diferents portaveus, deman a la cambra si podem donar aprovada per assentiment el títol de la llei, l'exposició de motius, l'article únic, la disposició derogatòria única i la disposició final única.

És així, senyors portaveus?

Es pot donar aprovada per assentiment.

Es faculta els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions necessàries, per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

I una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de modificació de la Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS